

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

11 MEI 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69,3 en 4)	
L. Van den Brande Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	161
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	161
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	170
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	172
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	175
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	181
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	182
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	183
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	184
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	185
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	187
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	189
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	190
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsvorming	192
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	192
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	193
REGISTER	194

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 11
van 8 april 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

Delacre Vilvoorde — Eventuele investeringen van de Vlaamse Gemeenschap

Uit diverse persberichten konden we vernemen dat het bedrijf Delacre zijn vestiging in Vilvoorde gaat overbrengen naar het Waalse Lambermont.

1. Kan de Minister mij meedelen of de Vlaamse Gemeenschap gelden heeft geïnvesteerd in Delacre in Vilvoorde ?
2. Zo ja, hoeveel bedroegen deze investeringen en in het kader van welk programma werden ze uitgevoerd ?
3. Zo ja, worden de geïnvesteerde gelden teruggevorderd indien het betrokken bedrijf naar Wallonië verhuist ?

Antwoord

Gelet op het particulier karakter van de gestelde vragen zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

**Vraag nr. 82
van 31 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Vervuiling Demerbekken — Inbreuken op milieuwetgeving

Bij een grootscheepse actie tegen de vervuiling van de oppervlaktewaters in het Demerbekken werden een twintigtal bedrijven gecontroleerd in Vlaams-Brabant. In alle bezochte bedrijven, zowel in Diest, Landen, Aarschot en Tienen, namen het parket en de gerechte-

lijke politie van Leuven en afgevaardigden van de Milieu-inspectie van Vlaams-Brabant stalen van de industriële afvalwaters.

In november 1991 en januari 1992 liet het parket van Leuven al een milieuscanning uitvoeren van het hydrografische bekken van de Demer.

De controleurs gingen onder meer na of de bedrijven in regel waren met de exploitatievergunning en de meldingsplicht en of ze de lozingsvoorwaarden naleefden.

Er werden heel wat inbreuken op de milieuwetgeving vastgesteld. Bovendien werden enkele bedrijven betrap op illegale verbranding van afvalstoffen.

1. Welke sancties werden er genomen tegen de verschillende inbreuken op de milieuwetgeving ?
2. Wat zijn de resultaten van de laatste stalen die genomen werden ?

Antwoord

De opdracht tot milieuscanning van bedrijven die lozen op het Demerbekken werd mee op initiatief van het parket van de procureur des konings te Leuven opgezet.

Alle vastgestelde inbreuken werden geverbaliseerd en voor vervolging bezorgd aan de procureur des konings. Eventuele sancties behoren tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht.

De resultaten van de stalen maken integraal deel uit van de processen-verbaal en vallen derhalve onder de regels van het geheim van het vooronderzoek. Ik kan deze dan ook niet mededelen.

**Vraag nr. 83
van 1 april 1992
van de heer H. DE CROO**

Mestheffing — Inning via de CERA

In het kader van het decreet van 23 januari 1991 over de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen moeten sommige landbouwbedrijven in bepaalde omstandigheden heffingen betalen.

De Vlaamse Landmaatschappij is belast met het vaststellen en de inning van deze heffingen. Naar verluidt zou de betaling ervan moeten gebeuren via voorgedrukte overschrijvingsformulieren van de CERAspaarbank.

1. Hoe is de beslissing om de betalingen van de heffingen te laten gebeuren via de CERA-spaarbank tot stand gekomen ?
2. Werd voor deze opdracht een algemene offerteaanvraag uitgeschreven ?
3. Werden nog andere banken voor deze opdracht gecontacteerd en zo ja, welke ?
4. Welke vergoeding krijgt de CERA-spaarbank voor deze opdracht ?

Antwoord

1. Ik verwijs naar de antwoorden die gegeven werden op de vraag van de heer Maertens (nummer 22 van 7 februari 1992, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1 van 9 maart 1992, blz. 13).

De leidende ambtenaar en de raad van bestuur hebben het wenselijk geacht de CERA aan te duiden als spaarbank waarop de heffingen gestort moeten worden.

2. Er werd geen algemene offerteaanvraag uitgeschreven.
3. Neen.
4. Ik verwijs naar het antwoord op vraag nummer 22 van 7 februari 1992 van de heer Maertens. De CERA ontvangt dus geen speciale vergoeding. De geldstromen tussen de CERA en de Vlaamse Landmaatschappij verlopen volgens de gewone bankregels.

Ten slotte kan ik meedelen dat ik intussen een brief gericht heb aan de Vlaamse Landmaatschappij waarin ik vraag uitvoering te geven aan mijn wens zoals geformuleerd in het antwoord op de parlementaire vraag van de heer Maertens (punt 1, derde lid).

**Vraag nr. 84
van 2 april 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Moerasbiotopen — Vellen van populieren

Op drassige laaggelegen gronden in Vlaanderen, vooral in valleigebieden, werden in het verleden vaak populieren aangeplant. Voorheen waren het dikwijls hooilanden met een prachtige flora.

Vele van die gronden liggen binnen de bestemmingszones natuurgebied van de gewestplannen. Als op dergelijke percelen de al dan niet kaprijke populieren worden geveld, leidt-dit tot ware verwoestingen. Met groot materieel rukken de houthandelaars uit om in een minimum van tijd een maximum aantal bomen te vellen en weg te slepen. Wat achterblijft is een verwoest stuk grond, waarvan de structuur ernstig werd toegetakeld.

Wat wil de Minister ondernemen om aan deze vorm van natuurvernieling een einde te stellen ?

Antwoord

Ingevolge artikel 81 van het bosdecreet moeten privé-boseigenaars een kapmachtiging aanvragen voor elke kapping die niet is opgenomen in een goedgekeurd beheersplan.

Deze kapmachtiging moet worden aangevraagd bij de woudmeester van de provincie waarin het bos is gelegen. Op het aanvraagformulier zijn een aantal voorwaarden opgesomd waaraan de bouseigenaar moet voldoen wil hij toestemming krijgen om tot kapping over te gaan. Zo is duidelijk gestipuleerd dat het Bosbeheer krachtens artikel 83 toezicht kan houden op het mer-

ken, het kappen en het afleveren van de geveldde bomen, de werkzaamheden tot verjonging, de bebossing en herbebossing. Dit betekent dat elke aanvraag tot velling afzonderlijk door de woudmeester wordt geëvalueerd op zijn opportuniteit. Een van de eerste criteria daarbij is dat de bomen bij het vellen een kaprijke leeftijd moeten hebben bereikt. Een velling kan ook worden geweigerd wanneer de exploitatie een dusdanig ingrijpende wijziging van de bodem zou teweegbrengen, zodat de functievervulling van het bos blijvend zou kunnen worden aangetast (artikel 96 van het bosdecreet).

In dergelijke gevallen — waaronder ook de aangehaalde gevallen ressorteren — zal de woudmeester voorstellen een nieuwe kapmachtiging aan te vragen voor een periode waarin de exploitatie minder schade aan de bosbodem zal veroorzaken. Daarbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan vorstperiodes gedurende de winter of zelfs droge periodes in de zomer, dit in tegenstelling tot de algemene regel dat in de vegetatieperiode normaal gezien niet wordt geveld.

Ik wil er tevens op wijzen dat recentelijk een beleidsnota werd opgesteld waarin het bebossen van valleigebieden aan bepaalde criteria wordt onderworpen met als doel de eventueel aanwezige natuurwaarden op generlei wijze te belasten voor de toekomst.

**Vraag nr. 85
van 3 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Vervoer van gevaarlijke stoffen — Ongeval vrachtwagen met loodcarbonaat

Een Engelse vrachtwagen verloor op donderdagochtend 26 maart 1992 zijn lading naast de E 40 in de gemeente Affligem.

Aanvankelijk verkeerden rijkswacht en bestuurder in de mening dat het om 20 ton bloedsuiker ging. Later, toen de civiele bescherming ter plaatse kwam om op te ruimen, bleek dat het om een lading giftig loodcarbonaat ging. De vrachtwagen droeg geen oranje ADR-plaat en had ook geen documenten aan boord die op het vervoer van gevaarlijke stoffen wezen.

1. Hoe passeerde de lading giftig loodcarbonaat zonder geldige papieren de douane ?^{2,3}
2. Welke dwingende maatregelen neemt de Minister om een betere controle op het vervoer van gevaarlijke stoffen mogelijk te maken ?
3. Wat is de kostprijs van de opruiming van deze 20 ton wit poeder ? Welke instantie moet voor deze kosten opdraaien ?
4. Bij droog en winderig weer was er een milieuramp ontstaan. Beschikte de gemeente waar het ongeval plaatshad over een rampenplan ?

Antwoord

1. De douanediensten ressorteren onder het Ministerie van Financiën en behoren dus niet tot mijn bevoegdheid.

2. De controle op het vervoer van gevaarlijke stoffen behoort ook niet tot mijn bevoegdheid. Dat is een nationale materie.
3. De kostprijs voor de opruiming van het wit loodcarbonaatpoeder wordt geraamd op 300.000 frank. OVAM zal aanvankelijk deze kosten betalen om ze nadien te verhalen op de vervoerder en/of producent-eigenaar van dit produkt.
4. De uitwerking en organisatie van rampenplannen behoort niet tot mijn bevoegdheid.

**Vraag nr. 86
van 8 april 1992
van de heer H. BROUNS**

**Pilootlandinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg —
Inspraak gemeentebesturen**

Op 23 maart 1992 verscheen in het Belgisch Staatsblad het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 houdende de afbakening van het pilootlandinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg, de omschrijving van de uitgangdoelstellingen en de bepaling van de overheden die bij de landinrichting worden betrokken ter oprichting van het landinrichtingscomité.

In artikel 3 van dit besluit worden de overheden beschreven die betrokken worden bij dit project. Over de besturen van de betrokken gemeenten wordt hierin niet gerept.

Hoe zullen de gemeentebesturen van Bree, Kinrooi, Bocholt en Maaseik betrokken worden bij dit pilootlandinrichtingsproject ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 kadert in het verloop van de procedures zoals vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 april 1990 houdende nadere regelen betreffende de landinrichting (artikel 7). Het besluit van 26 april 1990 regelt daarnaast ook de samenstelling van de adviesorganen en de vormen van adviesverlening. Hierbij wordt onder meer bepaald op welke manier de gemeentebesturen op formele wijze bij de landinrichtingsprocedure worden betrokken.

De gemeentebesturen maken geen deel uit van de overheden die bij de landinrichting worden betrokken, wat de samenstelling van het landinrichtingscomité betreft (artikel 3). Wel worden ze betrokken bij de samenstelling van de stuurgroep en bij verschillende vormen van adviesverlening.

2. Op grond van artikel 4 van voormeld besluit zal ik voor het landinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg een stuurgroep oprichten. De stuurgroep, die voor niet meer dan de helft uit gemeenteraadsleden mag bestaan, zal als volgt worden samengesteld :
 1. één afgevaardigde van elke gemeente die geheel of gedeeltelijk binnen het gebied van het landinrichtingsproject is gelegen, aangeduid door de gemeenteraad ;

2. één afgevaardigde van de gemeentelijke adviescommissie inzake ruimtelijke ordening van elke betrokken gemeente ;
3. één afgevaardigde rechtstreeks aangeduid door de gemeenteraad van elke betrokken gemeente met minder dan 10.000 inwoners waar geen gemeentelijke adviescommissie inzake ruimtelijke ordening is ;
4. een vertegenwoordiger voor alle bij het landinrichtingsproject betrokken doelgroepen, op voorstel van de gemeenteraad van elke betrokken gemeente ; de betrokken doelgroepen zijn die die aansluiten bij de bij het landinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg betrokken bevoegdheden, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 ;
- 5 de voorzitter en de secretaris van het landinrichtingscomité die respectievelijk het voorzitterschap en het secretariaat van de stuurgroep waarnemen.

3. De stuurgroep wordt volgens het besluit door de bevoegde Gemeenschapsminister aangesteld uit afgevaardigden van de gemeenteraad van elke betrokken gemeente, afgevaardigden van de gemeentelijke adviescommissie inzake ruimtelijke ordening en vertegenwoordigers van de bij het landinrichtingsproject betrokken doelgroepen. Hiertoe kan elke betrokken gemeenteraad één afgevaardigde aanduiden. Indien er geen gemeentelijke adviescommissie inzake ruimtelijke ordening is, kan de betrokken gemeenteraad rechtstreeks één afgevaardigde aanduiden. De vertegenwoordigers van de bij landinrichting betrokken doelgroepen worden voorgesteld door de gemeenteraad van elke betrokken gemeente.

De stuurgroep brengt haar advies over het richtplan en het voorstel van structuurplan uit en organiseert hiertoe hoorzittingen en voorlichtingsvergaderingen.

De gemeenteraad brengt eveneens advies uit over het richtplan. Bovendien organiseert het college van burgemeester en schepenen een openbare enquête met betrekking tot het voorstel van structuurplan. Na afloop van de openbare enquête brengt de gemeenteraad haar advies uit.

Het pilootinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 definitief afgebakend, op basis van de elementen aangereikt door de voorstudie. Op dit ogenblik wordt door de Vlaamse Landmaatschappij het richtplan voorbereid. Ten behoeve van de advisering van dit richtplan zal worden overgegaan tot de oprichting van het landinrichtingscomité en de stuurgroep, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 26 april 1990. -

4. Op 14 april 1992 werden de gemeentebesturen van Bocholt, Bree, Kinrooi en Maaseik verzocht kandidaten voor te stellen als lid van de stuurgroep van het landinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg.
5. Naast deze formele betrokkenheid van de gemeenten, geregeld door het besluit van de Vlaamse Exe-

cutieve van 26 april 1990, zijn de gemeentebesturen ook informeel betrokken door het overleg op het niveau van de voorbereiding van de planvorming. Naast een globale voorlichtingsvergadering voor de gemeentebesturen betrokken bij het **pilootlandingsproject Noord-Oost-Limburg**, werden tevens contacten onderhouden met de gemeentebesturen op het niveau van de planvorming. Tijdens deze contactnamen werd informatie verschaft met betrekking tot het pilootlandinrichtingsproject en werd gepeild naar knelpunten, behoeften en geplande initiatieven van belang voor de landinrichting.

Vraag nr. 87
van 8 april 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Vlaams Reglement betreffende Milieuvergunningen — Belasting op zangvogels

Volgens het Vlaams Reglement betreffende Milieuvergunningen is het houden van zangvogels van 50 tot 20.000 stuks, in een gebied ander dan woongebied met landelijk karakter en agrarische gebieden, ingedeeld onder klasse 2.

Dit kan betekenen dat houders van meer dan 50 zangvogels, en in Vlaanderen zijn dit er heel wat, verplicht worden hierop belastingen te betalen hetgeen in bepaalde gemeenten vele duizenden franken kan bedragen.

Is de Minister niet van oordeel dat hogervermelde indeling onverantwoord is en zou kunnen leiden tot het verplicht stopzetten van deze vorm van vrijetijdsbesteding ?

Antwoord

Voor de inwerkingtreding van titel 1 van het VLAREM waren de bedoelde inrichtingen, overeenkomstig titel 1 van het ARAB, indelingsrubriek 3 van lijst B, reeds vanaf 30 stuks als hinderlijke inrichting 2e klasse beschouwd. Door titel 1 van het VLAREM is voormeld indelingscriterium verhoogd van 30 tot 50 stuks.

Het geciteerde feit dat bepaalde gemeenten belastingen heffen op dergelijke inrichtingen is een aangelegenheid die behoort tot de gemeentelijke autonomie en situeert zich niet op het vlak van de milieubescherming.

Vraag nr. 88
van 8 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

VLAREM — Houden van bijen

In VLAREM wordt onder de categorie dieren waarvan melding moet worden gedaan of waarvoor minstens een vergunning moet worden aangevraagd, het volgende vermeld onder nummer 9, pagina 15, Bijen : het houden in of op minder dan 50 meter van woon- en woonuitbreidingsgebieden (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 decem-

ber 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen) van 1 tot en met 3 bijenvolken valt onder klasse 3, van meer dan 3 bijenvolken onder klasse 2.

Met andere woorden, bijen worden voor wat de behandeling betreft bijna gelijkgesteld met varkens, slangen enzovoort.

Meent de Minister niet dat de indeling iets soepeler zou kunnen zijn opdat deze gezonde hobby verder zou kunnen blijven bestaan ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat ik verstrekte op vraag nummer 55 van 4 maart 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 3 van 13 april 1992, blz. 94) van de heer G. Cardoen.

Vraag nr. 89
van 9 april 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Sociale huisvesting — Voortzetting budgettaire inspanningen

Het Vlaams regeerakkoord voorziet in de voortzetting van de verhoogde budgettaire inspanningen op het vlak van de sociale huurwoningen door de rechtstreekse inschrijving van de begrotingskredieten.

Het Vlaams regeerakkoord vermeldt ook dat, als onderdeel van het urgentieprogramma voor kansarmoedebestrijding, een belangrijk nieuw initiatief zal worden genomen in de sociale huisvestingssector. Dit initiatief zou in het bijzonder die gemeenten ten goede komen die een beroep kunnen doen op het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen (VFIK).

In vele steden en gemeenten wonen kansarmen in gehuurde gemeubelde kamers, in soms mensionwaardige omstandigheden. Bovendien zijn de wachtlijsten van vele sociale bouwmaatschappijen soms ellenlang. De problematiek van de kansarmoede en de sociale huisvesting blijft in elk geval niet beperkt tot de zogenaamde VFIK-gemeenten.

1. Kunnen ook andere dan de VFIK-gemeenten een beroep doen op de bijkomende financiële middelen van het sociale urgentieprogramma ?
2. Welke criteria worden daarbij gehanteerd ?
3. Hoe en bij welke instantie moet daarvoor een aanvraag worden ingediend ?
4. Welke verhoogde budgettaire inspanningen plant de Minister op het vlak van de sociale huurwoningen ?

Antwoord

1. Zoals vermeld in het Vlaams regeerakkoord zullen ook anderen gemeenten dan deze erkend krachtens het decreet op het Vlaams Fonds voor de Integratie

van Kansarmen, een beroep kunnen doen op de bijkomende financiële middelen van het sociale urgentieprogramma. Wel is het zo dat **projectvoorstellen** in de VFIK-gemeenten prioriteit hebben. De problematiek van de kansarmoede en zeker van de sociale huisvesting is niet beperkt tot de **VFIK-gemeenten**, maar daar is zij in elk geval in hoge mate aanwezig.

2. De Vlaamse Regering zal de nodige regels voor de werking van de op te richten gemengde vennootschap bepalen en bijgevolg ook de prioritaire gebieden waarbinnen deze vennootschap haar activiteiten op het vlak van de sociale huisvesting, die inzonderheid financieringsactiviteiten zullen zijn, zal kunnen ontplooiën. Hierbij zal rekening gehouden worden met de sociale woonbehoeften, alsmede met de noodzaak om prioriteit te geven aan gebieden waarbinnen een actieve sociale politiek noodzakelijk is (zie VFIK-gemeenten).
3. Het is duidelijk dat de vennootschap wier oprichting voorgesteld wordt een belangrijke rol zal spelen bij de beoordeling van de aanvragen. Het spreekt bovendien vanzelf dat de gevraagde vennootschap hierbij het door de Vlaamse Executieve vast te stellen inhoudelijk kader in acht moet nemen, en dat op de naleving hiervan zal worden toegezien. In de mate dat het gaat om projecten van de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende lokale sociale huisvestingsmaatschappijen, speelt ook de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij hierin een belangrijke voorafgaande rol.

De concrete modaliteiten zullen bij uitvoeringsbesluit geregeld worden.

4. Tijdens de opstelling van de begroting 1992 werd beslist om het urgentieprogramma dit jaar van start te laten gaan met in totaal 15 miljard door de overheid gewaarborgde middelen, waarvan 10 miljard in 1992.

Het gaat inderdaad om een verhoogde budgettaire inspanning vermits dit nieuwe initiatief bovenop de gewone leningsmachtigingen voor investeringen voor de sociale woningbouw (huur- en koopsector) van de VHM komt, tot beloop van een bedrag van 3,78 miljard frank (artikel 28 van het begrotingsdecreet) en bovenop de budgettaire inschrijving van een vastleggingskrediet van 1,5 miljard frank — 0,5 miljard frank voor Gent en Antwerpen (basisallocatie 63.62.78) en 12 miljard frank (basisallocatie 63.63.78) voor de rest van het land — voor inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten.

Daarnaast wordt ook gerekend op een privé-inbreng, onder meer door onderschrijving van een gedeelte van het kapitaal van de op te richten maatschappij (maximaal voor 49 procent) en op projectniveau.

Vraag nr. 90
van 9 april 1992
van de heer W. CORTOIS

Oppervlaktewateren — Milieueffing gekoppeld aan waterverbruik

In het decreet van 21 december 1990 (Belgisch Staats-

blad van 29 december 1990) zijn in het kader van het leefmilieu maatregelen opgenomen tot bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Er wordt door en voor het Vlaamse Gewest een milieueffing ingesteld ter bescherming van de oppervlaktewateren. Een heffing die, in tegenstelling tot vroeger, niet meer forfaitair bepaald wordt maar die met ingang van het belastingsjaar 1991 gekoppeld wordt aan het gefactureerd drinkwaterverbruik en waarbij de medewerking van de drinkwatermaatschappijen vereist is. Het is de Vlaamse Milieumaatschappij die instaat voor de heffing en de inning van de bedoelde heffing op basis van de gegevens van de drinkwatermaatschappijen.

In een brief van 4 maart 1992 deelt de Minister aan de drinkwatermaatschappijen mee dat de inning van de heffing inzake de waterverontreiniging vanaf 1993 zal gebeuren via de waterverbruiksrekening.

1. Een voorheen bij decreet geregelde leefmilieumaterie zal bij een nieuw decreet vanaf 1993 overgeheveld worden naar onder andere de gemeentelijke regies voor watervoorziening die moeten instaan voor het heffen en innen van milieutaksen die a priori onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest ressorteren. Wat is het standpunt van de Minister hierover ?
2. Is dit geen machtsafwendings- en een discriminerende daad ten opzichte van de lokale besturen, inzonderheid de gemeentelijke regies voor watervoorziening, die vooraf niet geconsulteerd werden over deze intenties van het Vlaamse Gewest ?
3. Wat met het juridische aspect van deze aangelegenheid ?

Antwoord

Ik verwijs naar de regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve waarin gesteld wordt dat voor de particulieren de inning van de heffing inzake de waterverontreiniging zal geschieden via de waterverbruiksrekening en dat voor 1993 hiertoe een decretaal initiatief zal worden genomen.

In de geviseerde brief van 4 maart 1992 heb ik alle betrokken drinkwatermaatschappijen verzocht mij hun bedenkingen te laten kennen met betrekking tot volgende aspecten :

- ingangsdatum 1 januari 1993 ;
- forfaitaire heffing per kubieke meter versus briefstructuur (forfaitair bedrag, meerverbruik, industrieel tarief) ;
- automatisatie verbruikersbestand in functie van eenduidige lokalisatie ;
- facturatieproblematiek ;
- onkostenvergoeding : verrekeningsbasis ;
- sociale vrijstellingen : toepassen vrijstellingen versus progressieve heffingen ;
- aantal aansluitingen : particulieren (gemiddelde waterlevering), industrie ;

- geleverde waterhoeveelheden 1990 en 1991 ;
- uitwisseling gegevens naar Vlaamse Milieumaatschappij in functie van identificatie niet-aangesloten waterverbruikers en vaststellen heffing industriële verbruikers ;
- overdracht ontvangen heffingen naar Mina-fonds : timing en procedure.

Er is dus zeker geen sprake van gebrek aan consultatie.

Van zodra de ontvangen antwoorden verwerkt zijn en concrete tekstvoorstellen geformuleerd zullen zijn, zullen de drinkwatermaatschappijen opnieuw betrokken worden. Uiteraard zullen ook alle juridische aspecten daarbij onderzocht worden.

Ik wens er wel op te wijzen dat de drinkwatermaatschappijen enkel zullen betrokken worden bij de inning van de heffing en daarvoor ook vergoed zullen worden. De heffingsbevoegdheid behoort aan de Vlaamse Raad.

Ook voor de heffing 1991 en 1992 leveren deze drinkwatermaatschappijen reeds de nodige basisinformatie, in vasus het gefactureerde waterverbruik en is een vergoeding vastgesteld. Er is dus zeker geen sprake van machtsafwendings of discriminerende actie.

Uitgangspunt voor de vooropgestelde inning via de waterverbruiksrekening is trouwens de sensibiliserende band tussen waterverbruik en watervervuiling te benadrukken bij de particulieren. De huidige inningsprocedure waarbij post factum en los van de drinkwaterfactuur gewerkt wordt, verlegt immers de aandacht naar de administratieve inningsproblematiek in plaats van naar de heffingsbasis, het waterverbruik.

**Vraag nr. 91
van 9 april 1992
van de heer E. DE GROOT**

Herald of Free Enterprise — Verwerking giftig afval

Op 6 maart 1987 verging de Herald of Free Enterprise voor de haven van Zeebrugge. Op de ferryboot was een vrachtwagen aanwezig van het Britse bedrijf EC-Transport, geladen met een vracht giftig afval. De verwijdering van dat afval zorgde voor de nodige moeilijkheden en deed een aantal vragen rijzen die tot op heden onopgelost blijven.

1. Wat is de reden voor het feit dat de resultaten van de door het SCK op 9 februari 1988 genomen stalen van het afval pas werden vrijgegeven op 12 juli 1988 ?
2. Waarop baseerde het SCK zich om het afval als niet-giftig te bestempelen terwijl de bevrachter Transamex zelf de vracht als giftig had opgegeven ?
3. Waarin verschillen de analyses van het afval die enerzijds verricht werden door het SCK en anderzijds door Indaver ?
4. Waarom stelde OVAM zich geen burgerlijke partij bij de gerechtszaak die loopt tegen de firma's Reinger en Transamex ?

5. Bezat het bedrijf Ucar de benodigde vergunning voor het verwerken en vernietigen van de gasflessen die de vrachtwagen vervoerde ?
6. Wat was de houding van de nationale overheid en meer bepaald van de nationale Cel Leefmilieu, opgericht om de illegale afvaltransporten te bestrijden ?

Antwoord

1. De complexiteit en de uitgebreidheid van de analyses hebben zeker tot gevolg dat de duurtijd van de analyses moeilijk te schatten is.
2. Het SCK baseerde zich op de analyses van de genomen stalen. Hierbij mag men niet vergeten dat de Herald of Free Enterprise verging op 6 maart 1987 en dat de OVAM pas vele maanden later in het onderzoek werd betrokken (september 1987). Hierbij werden aan de OVAM twee inventarissen ter beschikking gesteld waarin een appreciatie per geïnventariseerde stof werd gegeven. Het betreft hier de inventaris opgemaakt door dr. J. Cook en deze van prof A. Heyndrickx. Bij nazicht was het de OVAM onmogelijk beide inventarissen volledig met elkaar te laten overeenstemmen. Tevens was de situatie zo dat men moest overgaan tot een herverpakking door onder andere het doorroesten van de vaten.

Om de verwerking op een verantwoorde en legale wijze te regelen en ook om de vage geruchten in verband met Seveso-afval te controleren, werden — rekening houdend met de appreciatie — steekproefsgewijze een aantal monsters genomen en ter analyse bezorgd aan het SCK. Deze analyses bestempelen het afval als niet giftig. Ik vestig er de aandacht op dat de afval, waarvoor aan OVAM werd gevraagd tussen te komen, bij de verwijdering zeker niet heel de oorspronkelijke lading van Transamex omvatte.

3. Het verschil tussen de analyses verricht door het SCK en Indaver berust op de benaderingswijze. Het SCK heeft nagekeken of het hier gaat om afval die mag worden gestort, eventueel onder bijzondere voorwaarden. Indaver analyseerde de producten in functie van de hun eigen beste verwerkingstechniek.
4. Tussen de OVAM en de firma's Reinger en Transamex was er een overeenkomst tot verwijdering, zodat het voor de OVAM niet opportuun was zich burgerlijke partij te stellen.
5. Het bedrijf Ucar bezat een vergunning om volkomen analoge producten, met name gassen, te behandelen (besluit van de bestendige deputatie van 8 juli 1982).

Daar er geen andere firma werd gevonden die over dezelfde kennis beschikte, werd aan de gouverneurs van de provincie West-Vlaanderen en Antwerpen gevraagd om Ucar de toestemming te geven tot een eenmalige behandeling van afvalstoffen met dezelfde kenmerkende eigenschappen als de producten die ze volgens hun vergunning mogen en kunnen behandelen. Krachtens artikelen 16 en 17 van de

wet van 22 juli 1974 op de giftige afval werd de installatie van Ucar door de gouverneur van Antwerpen opgeëist.

6. Hierbij verwijs ik naar mijn collega van de Belgische Regering, de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Sociale Integratie onder wiens bevoegdheid de nationale Cel Leefmilieu ressorteert.

Vraag nr. 96
van 10 april 1992
van de heer J. GEYSELS

Remo-stort — Vervoer van afvalgrond

In de pers werd er melding gemaakt van het eventuele vervoer van 200.000 kubieke meter grond van twee Leuvense stortplaatsen naar het klasse 1-stort van Remo.

1. Heeft het vermelde vervoer inderdaad plaatsgevonden ?
2. Wat is de oorspronkelijke afkomst van het genoemde afval ?
3. Is de grond afkomstig van afgravingen voor de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant ?
4. Wat is de samenstelling van deze grond ?
5. Wat zijn de gemiddelde en maximale concentraties van de voornaamste parameters (zwarte metalen, ...) ?

Antwoord

De raming van de twee Leuvense stortplaatsen bedraagt 55.000 kubieke meter grond en niet 200.000 zoals vermeld in de pers.

1. Het vervoer naar het klasse 1-stort van Remo is tot op heden nog niet gebeurd.
2. De NV Industrie Chimique de Wilsele die kunstmeststoffen en verfproducten produceerde, heeft meer dan veertig jaar geleden dit afval gestort.
3. De grond is zeker niet afkomstig van afgravingen voor de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant.
4. Uit de officiële monsternamen en analyse bleek dat beide stortplaatsen sterk verontreinigd zijn met onder andere arseen en cadmium. Tevens werden zeer hoge concentraties aan koper, lood en zink aangetroffen.
5. Gemeten concentraties :
 - koper (Cu) : van 145 tot 18.950 mg/kg droge stof ;
 - lood (Pb) : van 250 tot 51.180 mg/kg droge stof ;
 - zink (Zn) : van 500 tot 59.450 mg/kg droge stof ;
 - cadmium (Cd) : van 4,5 tot 992 mg/kg droge stof ;
 - arseen (As) : van 5 tot 4.770 mg/kg droge stof ;
 - nikkel (Ni) : van 12 tot 33 mg/kg droge stof.

Vraag nr. 97
van 10 april 1992
van mevrouw V. DUA

Verbranden van afvalstoffen — Bedrijven met eigen verbrandingsovens

De laatste jaren verbranden meer en meer bedrijven zelf hun afval. Blijkbaar is dit in nogal wat gevallen rendabeler dan de afval te laten storten of te laten verbranden. Als bedrijven hun eigen afval verbranden, is het echter moeilijk te controleren wat er allemaal wordt verbrand. Bovendien gaat het meestal om eerder kleine ovens, waarbij rookgaszuivering niet wordt toegepast. Het gaat hier met andere woorden om een verdoken milieuprobleem dat bovendien in omvang schijnt toe te nemen.

Voor het verbranden van afval is ingevolge het decreet van 2 juli 1981 een vergunning nodig. Nochtans zouden heel wat bedrijven die hun afval zelf verbranden, die vergunning niet hebben.

1. Hoeveel ton afval wordt er, volgens meldingen van de bedrijven aan de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest), in eigen verbrandingsovens verbrand ? Om hoeveel bedrijven en hoeveel ovens gaat het hier (graag gegevens zowel voor huishoudelijke als industrieel afval) ?
2. Hoeveel ton afval zou er in werkelijkheid door onze bedrijven worden verbrand ?
3. Wat is de vergunningssituatie van de bedrijven die zelf afval verbranden (vergunning in bezit, geweigerd, in behandeling . . .) ?
4. Wordt door OVAM bij bedrijven die zonder vergunning een oven voor afvalverbranding uitbaten, aangedrongen om een vergunning aan te vragen ? Hoeveel procent van de bedrijven dient na aanmaning van OVAM een vergunningsaanvraag in ?
5. Hoeveel niet-vergunde bedrijfsovens zijn door OVAM gesloten (tijdelijk of definitief) ?
6. Wat is de houding van de Minister tegenover het toenemend verbranden van afval door de bedrijven in eigen ovens ?

Antwoord

In toepassing van artikel 7 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen moeten zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, hiervan melding doen aan de OVAM. Dit betekent dat de melding voor afvalstoffen enkel betrekking heeft op industriële afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen. Wat betreft huishoudelijke afvalstoffen zijn geen gegevens beschikbaar over het verbranden van afvalstoffen door particulieren en/of huishoudens.

Volgens de meldingsgegevens 1990 werd in 1989 57.000 ton afvalstoffen verbrand in eigen verbrandingsovens. Deze afvalstoffen zijn afkomstig van 669 bedrijven. De afvalstoffen die worden verbrand, hebben voornamelijk betrekking op afvalolie (\pm 230

producenten) en houtafval (± 200 producenten). Volgens de drie laatste meldingsjaren blijft de hoeveelheid afvalstoffen, verbrand in eigen beheer, nagenoeg constant.

2. De werkelijke hoeveelheid die door de Vlaamse bedrijven wordt verbrand, is niet gekend via de meldingsplicht voor afvalstoffen. De bedrijven die zonder vergunning een afvalverbrandingsinstallatie uitbaten, worden geverbaliseerd door het bestuur Milieu-inspectie behorende tot de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (AMINAL). In deze gevallen kan het bedrijf een onvolledig meldingsdossier ingestuurd hebben bij de OVAM. Door kennisname van deze verbalisering of ingevolge vaststelling door de OVAM wordt eveneens het bewuste meldingsdossier aangevuld en in de volgende jaren opgevolgd.
- 3, 4, 5. Deze vragen worden momenteel onderzocht en het antwoord zal aan het lid schriftelijk worden meegedeeld.

Wat het verbranden van afval door de bedrijven in eigen ovens betreft, kan ik meedelen dat overeenkomstig de EG-richtlijn 91/156/EEG van 18 maart 1991 in titel II van het VLAREM een algemeen verwijderingsbeginsel (artikel 104) dwingend wordt gesteld. Aldus moet voor de verwijdering van afval prioriteit gegeven worden aan het hergebruik, de terugwinning of recuperatie van de afvalstoffen. Op het storten na is het verbranden van afvalstoffen de minst aangewezen manier om afvalstoffen te verwijderen. Niettemin zal met toepassing van de best beschikbare schone technologieën het verbranden van afval toch in een aantal gevallen een aangewezen verwijderingswijze zijn. In de mate dat deze afvalverbranding kan geschieden met eerbiediging van de normen die vanuit milieuoogpunt opgelegd moeten worden inzake de emissies in de omgevingslucht, kan dit in de eigen bedrijfsovens. De voorwaarden inzake emissies verhinderen met andere woorden het verbranden van bepaalde afvalstoffen, indien in onvoldoende rookgaszuivering is voorzien.

Vraag nr. 98
van 10 april 1992
van de heer J. GEYSELS

Gemeente Westerlo — Verwijdering assen in wegverharding

Op basis van eigen analyses van assen die als wegverharding werden gebruikt in de gemeente Westerlo, liet OVAM in juli 1988 aan het betrokken gemeentebestuur weten dat deze assen door de hoge waarden aan zware metalen niet als wegverbeteraar gebruikt konden worden en dat de reeds uitgespreide assen verwijderd moesten worden. Via de pers vernemen wij dat de betreffende wegen nu geasfalteerd worden zonder dat er uitvoering is gegeven aan de vroegere aanbevelingen van OVAM.

1. Heeft OVAM in het verleden controle uitgeoefend op de uitvoering van haar aanbevelingen? Werden deze uitgevoerd? Zo neen, werd het betrokken gemeentebestuur eventueel herinnerd aan deze aanbevelingen?
2. Kan het betrokken gemeentebestuur, zonder uitvoering te geven aan de OVAM-aanbevelingen, overgaan tot de definitieve verharding van de betrokken wegen?
3. Welke maatregelen zal de Gemeenschapsminister dienaangaande nemen?

Antwoord

1. Na het schrijven van 16 juli 1987 van OVAM aan het gemeentebestuur van Westerlo werden door OVAM geen verdere acties ondernomen.

Op 8 oktober 1991 werd de burgemeester van Westerlo door het bestuur Milieu-inspectie herinnerd aan het schrijven van OVAM van juli 1987. Hierbij werd nogmaals aangedrongen om de assen vooralsnog af te voeren naar een klasse 1-stortplaats. Tot op heden kwam hierop van de gemeente Westerlo geen reactie.

2. Normalerweise mag het gemeentebestuur niet overgaan tot verharding van die wegen vooraleer de assen te verwijderen.
3. Door het bestuur Milieu-inspectie zal worden nagegaan of de gemeente de assen al dan niet verwijderd heeft alvorens de landbouwwegen te verharden. Indien het gemeentebestuur niet de nodige attesten kan voorleggen die de afvoer naar een klasse 1-stortplaats bewijzen, zal de burgemeester aangemaand worden om de geasfalteerde wegen terug op te breken en de assen vooralsnog af te voeren naar een klasse 1-stortplaats.

Vraag nr. 101
van 10 april 1992
van de heer L. BARBE

Geitebos in Geraardsbergen — Kappingen

Het Geitebos te Zandbergen (Geraardsbergen) is vanuit ecologisch standpunt een zeer waardevol bos. In september 1989 kwam aan het licht dat de eigenaar zowat alle kaprijke bomen (± 900) wou kappen. Dit zou de totale teloorgang van het bos betekend hebben. Na protest van natuur- en milieuverenigingen verklaarde de voorganger van de Minister dat het kapplan werd bijgestuurd in ecologische zin. In maart van dit jaar werd overgegaan tot de uitvoering van dit kapplan. Het gevolg is dat het bos door een drastische kaalslag wellicht onherroepelijke schade heeft geleden. Alle verkoopbare bomen werden geveld en geruimd en er werd belangrijke exploitatieschade aangericht. De eigenaar zou nu van plan zijn de geveld eiken en olmen te vervangen door populieren, wat een natuurlijk herstel onmogelijk zou maken.

1. Werd voor deze kappingen een kapvergunning aangevraagd? Wanneer?

2. Werd de kapvergunning nageleefd ? Hoeveel bomen werden er eigenlijk gekapt ? Hoeveel procent van het bestand is dit ?
3. Is er een beheersplan voor dit bos ?
4. Werd er door de diensten van de Minister controle uitgeoefend ? Wat waren de belangrijkste bevindingen ?
5. Welke stappen heeft de Minister ondernomen om te voorkomen dat door het aanplanten van populieren het natuurlijk herstel van dit bos helemaal onmogelijk wordt ?
6. Zijn er contacten met de eigenaar om dit bos te verwerven of te onteigenen ?

Antwoord

1. De kappingen in het Geitebos van Zandbergen zijn het gevolg van een openbare houtverkoop gehouden op 11 december 1989, dus voor het bosdecreet van kracht was. De eerste kappingen vingen aan in 1990. Een formele aanvraag voor kapmachtiging is niet gebeurd en was op dit ogenblik ook niet vereist.
2. In het Geitebos werden in totaal 839 bomen gekapt, waaronder 408 populieren. De kappingen werden verdeeld over 9 loten, de populieren gelegen buiten het bos niet meegerekend. De kapintensiteit verschilt sterk van lot tot lot. In totaal werd over de gehele bosoppervlakte ongeveer 25 procent van het stamtaal gekapt. In verhouding tot de voorraad houtvolume uitgedrukt, zal dit echter zeker 75 procent en meer vertegenwoordigen, daar omzeggens alle bomen van verkoopbare afmetingen werden gekapt.
3. Er bestaat geen beheersplan voor het bos. Overeenkomstig het bosdecreet, het delegatiebesluit van 31 juli 1991 en het besluit betreffende de beheersplannen van 4 december 1990, werd de eigenaar op 10 april 1992 in gebreke gesteld door de woudmeester te Gent en aangemaand een beheersplan te laten goedkeuren binnen een termijn van zes maanden, waarbij de grootste aandacht zal gaan naar het herstel en de heraanplanting van de geruïneerde bestanden.
4. Er is door het Bosbeheer controle uitgevoerd voor de houtverkoop, waarbij het voorgestelde te vellen stamtaal met ongeveer 15 procent werd gereduceerd. Er is nazicht gebeurd na de velling, in 1990 en recent in maart 1992.

De bevindingen wijzen erop dat het hier gaat om een kapping uit louter financiële overwegingen. Op ecologisch zowel als op bosbouwkundig gebied is een dermate zware kapping niet te verantwoorden.

5. Het opeisen van een beheersplan, zoals verplicht gesteld door het bosdecreet, moet het herstel en de toekomstige behandeling van het bos in bosbouwkundige zin waarborgen. Het is evident dat een zuivere herbebossing op basis van populier niet goedgekeurd zal worden.
6. Er zijn meerdere contacten geweest met gevolmachtigden van de eigenaar en met het Aankoopcomité van Onroerende Goederen, met het oog op een mo-

gelijke verwerving van het domein. Deze onderhandelingen hebben tot geen resultaat geleid. Het Geitebos is sinds meerdere eeuwen familiebezit en het lijkt er niet naar dat de eigenaar zinnens is zijn patrimonium te verkopen. In het kader van de recente gebeurtenissen zullen terug contacten worden belegd met het oog op een aankoop.

Vraag nr. 102 van 10 april 1992 van mevrouw V. DUA

Toename aantal versleten autobanden — Recyclage

Door de recente verzwaring van de eisen voor de profiëldiepte van autobanden voor personenwagens enerzijds en de uitbreiding van het wagenpark anderzijds neemt de totale hoeveelheid te vervangen banden gestaag toe. De autobanden die niet langer aan de technische vereisten voor het wegverkeer beantwoorden, belanden als ballastmateriaal in de landbouw, of worden herrubberd en komen terug in het autoverkeer terecht, of worden uitgevoerd naar woestijnlanden enzovoort.

1. Hoeveel bedraagt de produktie van versleten autobanden en welke verdere evolutie mag men verwachten ?
2. Hoeveel procent wordt op welke manier verwerkt ? Graag specificering voor :
 - a. verbranding in cementovens ;
 - b. verbranding in ovens voor huishoudelijk en gelijkgesteld afval ;
 - c. gebruik als ballastmateriaal in de landbouw ;
 - d. export naar het buitenland (welke landen en welke hoeveelheden) ;
 - e. gestort als band, als schreddermateriaal ;
 - f. als autoband hergebruikt na herrubbering.
3. Welke beleidsmaatregelen heeft de Minister op basis van de aanbevelingen van OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest) al genomen om herrubbering te bevorderen ?
4. Welke resultaten verwacht de Minister van die beleidsmaatregelen ?
5. Is het gebruik van herrubberde banden verplicht voor de vervoermiddelen (personenwagens, vrachtwagens, bussen) die eigendom van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zijn ? Waarom ?
6. Welk effect zou de verlaging van de snelheid van het personen- en vrachtvervoer op de slijtage van de banden hebben ? Welke maximumsnelheden dringen zich vanuit dit perspectief op ?

Antwoord

1. In Vlaanderen komen jaarlijks ongeveer 34.700 ton versleten autobanden vrij. Uitgaande van de verhoging van de profiëldiepte, de terugloop van de kilo-

meter-kwaliteit en een nog steeds toenemende mobiliteit, wordt het komende decenium een stijging van 40 procent verwacht.

2. De verwerking van de circa 35 kT autobanden ziet er als volgt uit :
 - a. hergebruik na herrubbering : 9 kT ;
 - b. ballastmateriaal in de landbouw : 2 kT ;
 - c. export : 10 kT ;
 - d. verbranding in cementovens : 6 kT ;
 - e. verbranding in huisvuilovens : 0 kT ;
 - f. gestort : 8 kT.
3. Het Studiesyndicaat Rubber (waarvan de OVAM deel uitmaakt) heeft in een informatiedocument *Recuperatie van Autobanden — Problematiek en voorstellen voor het Vlaamse Gewest*, een aantal aanbevelingen geformuleerd. Deze voorgestelde maatregelen moeten nog besproken worden binnen een bredere doelgroep. Het rapport zal persoonlijk aan het lid bezorgd worden.
4. Wat de personenwagenbanden betreft wordt via de voorgestelde maatregelen met betrekking tot loopvlakvernieuwing en het gebruik van de herrubberde band een stijging van maximaal 5 procent binnen de vervangingsmarkt verwacht.
5. Het gebruik van herrubberde banden is nog niet verplicht, maar wordt reeds uitgevoerd. Het gebruik van deze banden binnen de doelgroep overheid zal via overleg bewerkstelligd moeten worden.
6. Verlaging van de snelheid van personen- en vrachtvervoer, waar mogelijk en nuttig, heeft een preventief effect op de slijtage van banden. De beslissing over maximumsnelheden heeft wel in eerste instantie te maken met de verkeersveiligheid en moet daarom vanuit deze invalshoek genomen worden.

Vraag nr. 103
van 10 april 1992
van de heer J. ULBURGHS

Ontgrinding in Kinrooi — Exploitatievergunning

Op 22 oktober 1991 en 26 november 1991 verleende het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kinrooi aan TV Rekin in Kinrooi een tijdelijke vergunning voor het exploiteren van een hinderlijke inrichting van de klasse, met name de ontginning van zand en kiezel met bijhorende baggerinstallaties.

Deze tijdelijke exploitatievergunning werd verleend ondanks een ongunstig advies van de dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid en ondanks een ongunstig advies van het bestuur Leefmilieu Limburg van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Op 22 januari 1992 schorste gouverneur Vandermeulen bovengenoemde besluiten van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kinrooi.

Deze illegale ontgrinding laten doorgaan, vóór de goedkeuring van het ontwerpdecreet grind, is een duidelijk maatschappelijk verlies.

Ondanks andere overtredingen (rooien van wilgestruweel zonder machtiging van de bevoegde houtvester, geen openbaar onderzoek bij de procedure inzake de bouwvergunningsaanvraag en het onwettelijke karakter van de ontgrinding) blijft TV Rekin gewoon verder ontgrinden.

1. Welke stappen heeft de Minister ondernomen om aan deze onwettelijke activiteiten een einde te maken ?
2. Heeft de Minister aan zijn administratie opdracht gegeven om de onwettelijke exploitatie te verzege-len ?
3. Hoe zal de Minister de aangerichte schade laten herstellen ?

Antwoord

- 1 en 2. Op 26 maart heeft de gouverneur van de provincie Limburg het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kinrooi, waarbij aan de TV Rekin een tijdelijke vergunning verleend werd, vernietigd. Op 14 april 1992 stelt het bestuur Milieu-inspectie Limburg ter plaatse vast dat er op bedoelde percelen geen werkzaamheden meer plaatsvinden. Op 17 april 1992 heeft het bestuur Milieu-inspectie de TV Rekin bij aangetekend schrijven aangemaand de uitbating slechts verder te zetten nadat de nodige vergunning werd verleend.
3. Ter plaatse werd vastgesteld dat de kleilaag afgegraven is en er rondom het terrein een nieuwe dijk opgetrokken is. Het lijkt mij niet opportuun nu reeds saneringswerken te laten uitvoeren. De percelen waarvoor de gemeentelijke overheid een tijdelijke vergunning verleende maken immers deel uit van een groter geheel, dat ca. 36 hectare bestrijkt. De aanvraag tot ontgrinding van deze 36 hectaren werd geweigerd door de bestendige deputatie van de provincie Limburg op 10 maart 1988. De TV Rekin is tegen deze weigering in beroep gegaan. Dit beroep is nog niet uitgesproken. Het lijkt mij eerder aange- wezen de uitspraak in beroep af te wachten alvorens eventueel saneringswerken op te leggen.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 67
van 24 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Zeekanaal Antwerpen-Brussel — Industriegebieden

In de onmiddellijke nabijheid van het zeekanaal Ant-

werpen-Brussel-Charleroi hebben zich in de loop van de voorbije jaren belangrijke bedrijven gevestigd. Zij willen maximaal gebruikmaken van de industriële vestigingsmogelijkheden én van de transportfaciliteiten die deze alternatieve verbindingroute tussen de grootsteden Antwerpen en Brussel garandeert.

Graag kreeg ik van de Minister :

1. een situering van de bestaande industriegebieden in de onmiddellijke nabijheid van het zeekanaal ;
2. een inventaris van de geplande, maar (nog) niet-benutte industriegebieden aan het zeekanaal.

Antwoord

1. De industriegebieden (bestaande of ontworpen) langs het zeekanaal zijn aangeduid op de gewestplannen. Op de kleurfotocopies die aan het lid worden opgestuurd van de desbetreffende delen van de gewestplannen Mechelen en Halle-Vilvoorde-Asse zijn deze industriegebieden aangeduid met purperen kleur.
2. Voor wat het gedeelte betreft gelegen in het gewestplan Mechelen zijn de industriezones gesitueerd in de gemeenten Bornem, Puurs en Willebroek.

Het overgrote deel van de percelen langs het zeekanaal werd ingetekend als industriegebied, met als belangrijkste uitzonderingen het centrum van Willebroek en Tisselt, en de linkeroever van het kanaal te Hingene en Ruisbroek.

Tevens werd het industriegebied ten oosten van Klein Willebroek door middel van een BPA grotendeels omgevormd tot landschappelijk waardevol bosgebied.

Voor wat het gedeelte in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse betreft kan nog volgende precisering worden gegeven.

- Situering van de bestaande gebieden langs het zeekanaal (van noord naar zuid) :
 - a. Kapelle Op Den Bos : eternietfabrieken volledig in gebruik ;
 - b. Grimbergen :
 1. Oostvaardijk : deels in gebruik (Bea mix-fabrieken) deels in ontwikkeling (zie antwoord op vraag 2) ;
 2. zone Schiplaken : in gebruik ;
 - c. Vilvoorde : Schaarbeeklei (Renault-fabrieken) ;
 - d. St.-Pieters-Leeuw (Ruisbroek) tussen Zuunstraat en Stationsstraat ;
 - e. St.-Pieters-Leeuw (Lot) tussen Hemelstraat en Zennestraat ;
 - f. Halle (Buizingen) tussen Alsebergsesteenweg en centrum van Halle ;
 - g. Halle (Lembeek) tussen grens met Tubize en centrum Lembeek.
- Inventaris van de geplande maar (nog) niet benutte industriegebieden aan het zeekanaal :

“Cargovil” :

- op grondgebied van Grimbergen, Zemst, Vilvoorde ;
- gesitueerd deels aan zeekanaal en deels aan in-steekdok ;
- ontsloten via verlengde van de Woluwelaan (recent vergund wegtracé) ;
- oppervlakte : ongeveer 80 ha ;
- totaal aanleg interne wegen in studie bij de administratie Wegeninfrastructuur.

Vraag nr. 78 van 2 april 1992 van de heer M. DIDDEN

Bouw Vlaams administratief centrum in Limburg - Stand van zaken

De Vlaamse Executieve heeft zowel in de huidige als in de vorige zittingsperiode een project opgezet om in de provincie Limburg een Vlaams administratief centrum te bouwen. Deze beslissing dateert blijkbaar van juli 1990. Er zijn verschillende kandidaten die een bouwvergunning hebben aangevraagd.

1. Wat is de stand van zaken voor dat Vlaams administratief centrum in de provincie Limburg ?
2. Welke kandidaten hebben zich tot op heden aangediend ?
3. Zijn de ingediende bouwaanvragen en kandidaturen momenteel nog steeds geldig ?
4. Waarom werd tot op heden nog geen goedkeuring verleend aan de kandidaturen die ten laatste op 30 april 1991 ingezonden moesten zijn ?
5. Welk advies bracht het college van secretarissen-generaals uit ?

Antwoord

Volgens inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie werden er 5 bouwaanvragen ingediend voor gebouwen die mogelijks voor de vestiging van een Vlaams administratief centrum in aanmerking konden komen.

2 van deze bouwaanvragen konden niet worden vergund, de ene wegens tegenstrijdigheid met een bijzonder plan van aanleg, de andere wegens tegenstrijdigheid met de bestemming voorzien in het gewestplan.

3 bouwaanvragen werden vergund, waarvan één vervallen is. Met de bouw van één project werd ondertussen begonnen binnen de geldigheidsduur van de vergunning.

De overige punten behoren niet tot de bevoegdheid van het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 82 van 10 april 1992 van de heer J. ULBURGHS

Limburg — ERC-dossier

De Limburgse bevolking stelt zich hoe langer hoe meer

vragen rond het ERC-dossier. Vooral naar aanleiding van de aangeknoopte, afgesprongen en weer aangeknoopte onderhandelingen met de Britse groep Stadium. Na een bezoek van directeur Van Biervliet van ERC in Sheffield, wil Stadium onder bepaalde voorwaarden weer in zee gaan.

Mogen we de Minister vragen welke voorwaarden dit zijn? De Minister weet dat veel verzet gerezen is tegen een soort mega-shoppingproject, vooral vanwege de Limburgse middenstand. Ook de milieubewegingen maken zich ongerust over de enorme natuuroppervlakte die verloren zou gaan.

1. Kan KS haar ERC-project doorduwen zonder dat de bezwaren van de bevolking gekend zijn? 29 mei is de tijdslimiet van de bezwaarschriften voor het openbaar onderzoek.
2. Kan men zomaar recreatiegrond onmiddellijk omvormen tot een shopping center?
3. Wat blijft er over van de educatieve en recreatieve aspecten van het ERC? Welke aandacht schenkt men aan de alternatieven zoals passieve recreatie, regionale landschappen?
4. Welke informatie hebben de ambtenaren meegebracht van hun bezoek aan het shopping center van Stadium-Sheffield?

Antwoord

1. De procedure tot vaststelling van het gewestplan is geregeld door artikel 13 van de wet van 29 maart 1962. Thans kunnen derhalve alleen vergunningen verleend worden op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juni 1991 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan. Bij de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zijn in het voorschrift „Gebied voor ERC-project” garanties opgenomen om het gebied als een eenheid te onderzoeken en te realiseren.
2. Op dit ogenblik wacht ik nog steeds het Masterplan van de NVKS in. Een Giga shopping center is echter niet mogelijk volgens het bij besluit van 19 juni 1991 voorlopig vastgestelde ontwerp-plan.
3. Over de invulling van de educatieve en recreatieve aspecten kan slechts geoordeeld worden bij het indienen van de bouwaanvraag. Hieromtrent beschikt mijn administratie nog niet over gegevens.
4. De betrokken ambtenaren hebben een informatief werkbezoek gebracht aan het Stadium te Sheffield. Besluiten kunnen slechts genomen worden nadat het definitief concept door de initiatiefnemers wordt ingediend; hieromtrent zijn nog studies lopende.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 19
van 1 april 1992

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Invloed van televisie kijken op jongeren — Onderzoek van Universiteit Gent

Jongeren die veel televisie kijken ontwikkelen een conservatieve levenshouding onder invloed van het geweld dat in beeld wordt gebracht. Dit is het resultaat van een beperkte studie georganiseerd door de oud-studenten criminologie van de Universiteit Gent. Veel TV kijken werkt ook het gevoel van onveiligheid in de hand en leidt sneller tot een beginnend racisme.

Het eerste gedeelte van de studie onderzocht het gehalte aan geweld van de getoonde films en series. In het tweede gedeelte werden 300 jongeren van 17-18 jaar, gespreid over de verschillende onderwijstypen, onderzocht.

Het aandeel van Amerikaanse films en series bij de VTM was beduidend groter dan bij de BRTN. Gemiddeld werd in 46 procent van de programma's één of andere vorm van geweld getoond: roof, moord, aanranding, enzovoort. Eén derde van de programma's had te maken met het gerecht, en in eveneens één derde speelde de politie een rol. Veelkijkers hebben een groter angstgevoel voor mogelijke gevaren op straat. Zij wensen een grotere aanwezigheid van politie. Zij hebben globaal een meer conservatieve visie en zouden ook gevoelig zijn voor racisme.

1. Kan de Minister mij mededelen of hij op de hoogte is van deze studie, uitgevoerd door de oud-studenten criminologie van de Gentse universiteit?
2. Welke maatregelen neemt de Minister om het steeds toenemend aantal series en films met geweld op de BRTN en de VTM aan banden te leggen?

Antwoord

Ik weet dat de Gentse universiteit een dergelijk onderzoek heeft uitgevoerd. De tekst van de studie heb ik evenwel niet.

Bij de tweede vraag moet ik opmerken dat BRTN en VTM autonoom hun programma-aanbod en uitzend-schema vaststellen. De decreetgever heeft slechts de algemene principes vastgelegd waaraan de programma's moeten beantwoorden. De achterliggende reden voor deze terughoudendheid moet gezocht worden in de artikels 14 en 18 van de Grondwet met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting en het verbod op de censuur en artikel 10 van de Europese conventie over de rechten van de mens.

Volledigheidshalve moet hierbij artikel 4 van de wet betreffende de radioberechtiging van 30 juli 1979 worden aangestipt. Dit verbiedt uitzendingen die „... de eerbied voor de wetten, de veiligheid van de Staat, de openbare orde of de goede zeden aantasten of een belediging uitmaken jegens een vreemde Staat.”

Het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen neemt hetzelfde verbod over, uitgebreid tot programma's die „... een belediging kunnen uitmaken voor andermans overtuiging.”

Wat de BRTN betreft bepaalt het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, slechts het volgende in artikel 4 : “(De instelling) verzorgt in een evenwichtig zendschema en met grote zorg voor de uitstraling van de culturele identiteit van de Vlaamse Gemeenschap, programma's ter informatie, vorming en ontspanning van kijkers en luisteraars.”

De Europese Radio Unie, waarvan de BRTN lid is, heeft recent richtlijnen opgesteld om geweld op televisie binnen aanvaardbare perken te houden. Alle programmadiensten van de BRTN werden in kennis gesteld van deze richtlijnen en ertoe aangespoord ze strikt na te leven.

Met betrekking tot VTM geldt artikel 9 van het eerder vermelde decreet van 28 januari 1987 :

”§ 1. De programma's (. . .) strekken ertoe de communicatie te bevorderen en bij te dragen tot de algemene ontwikkeling. Zij hebben tot taak in een evenwichtig zendschema een verscheidenheid van informatie, vorming en ontspanning te brengen.

§ 2. In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd. De programmaopbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de onderscheiden ideologische of filosofische strekkingen.”

Daarenboven schrijft het uitvoeringsbesluit bij dit decreet van 11 mei 1988 het aandeel van de eigen culturele producties voor in de programmering van de niet-openbare televisieverenigingen.

Zolang op deze wettelijke bepalingen geen inbreuken worden gepleegd, laat de bestaande wetgeving niet toe — overeenkomstig het beginsel nulla poena sine lege — dat uitsluitend op grond van het vertonen van geweld op de televisie maatregelen worden genomen.

In uitvoering evenwel van de Europese richtlijn betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten, is momenteel een ontwerp van decreet in voorbereiding. Hierin is een afzonderlijk hoofdstuk opgenomen over de bescherming van minderjarigen waarin het de omroeporganisaties met nadruk wordt verboden programma's uit te zenden met pornografische scènes of met nodeloos geweld. Via de invoering van de Europese

quotaregeling, waarbij de erkende omroeporganisaties uiteindelijk een ruim gedeelte van hun zendtijd zullen moeten reserveren voor de uitzending van Europese producties zal er verder minder ruimte zijn voor de uitzending van niet-Europese films en series waardoor waarschijnlijk minder geweld aan bod zal kunnen komen.

Vraag nr. 20
van 1 april 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Cultureel centrum De Kam in Wezembeek-Oppem — Opening

Volgens persberichten zou het niet zeker zijn dat het cultureel centrum De Kam in Wezembeek-Oppem ten laatste in mei opengaat, zoals in 1991 door de voorganger van de Minister aan de conferentie van Vlaamse mandatarissen was beloofd.

Kan de Minister meedelen of er al een officiële openingsdatum werd vooropgesteld ?

Antwoord

Het cultureel centrum werd voorlopig opgeleverd maar is nog niet volledig afgewerkt. Op de begroting van 1992 werd evenwel een bedrag van 10 miljoen frank vastgelegd voor de technische uitrusting en voor de afwerking van de theatertechnieken in de polyvalente zaal.

Daarnaast wordt ook aan de uitbouw van het personeelsformatie gewerkt en zal de bestuurscommissie weldra worden geïnstalleerd.

Alles wordt in het werk gesteld om de officiële opening van het cultureel centrum De Kam nog in het najaar van 1992 in samenwerking met de plaatselijke socio-culturele verenigingen te laten plaatsvinden.

Vraag nr. 21
van 1 april 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Etnocentrisme — Uitspraak van de Minister

In zijn toespraak naar aanleiding van de overhandiging van het verslagboek van het Internationaal Colloquium Nederlands in de Wereld verwees de Gemeenschapsminister naar de valstrik van het etnocentrisme waarin wij onszelf niet mogen verliezen. Hij had het in dat verband over “het enge denken, waartoe sommigen ons proberen terug te dringen”.

Kan de Gemeenschapsminister verduidelijken wie hij onder de noemer “sommigen” catalogeert ?

Is volgens hem het streven naar taalhomogeniteit een vorm van etnocentrisme ?

Antwoord

De Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden houdt er wat etnocentrisme betreft

geen andere definitie op na als deze die opgenomen staat in Van Dale's groot woordenboek. De definitie gaat als volgt : "etnocentrisme is de individuele dispositie die zich kenmerkt door gevoelens van loyaliteit tegenover het eigene, al dan niet gepaard gaand met negatieve gevoelens tegenover het vreemde".

Ik kan het lid meedelen dat volgens de Gemeenschapsminister streven naar taalhomogeniteit niet noodzakelijk een vorm van etnocentrisme is.

Tevens wens ik de aandacht op de gebruikte volzin te vestigen, zodat geen misverstand mogelijk is : "Niettemin is de herwaardering van onze culturele identiteit, die in het respect van onze taal vervat ligt, slechts toe te juichen, indien we deze uit de greep houden van het etnocentrisme".

In zijn tweede vraag wenst het lid te weten wie de gemeenschapsminister onder de noemer "sommigen" catalogeert in de volgende zin : "Door de bruggen die dit initiatief", met name het Colloquium Nederlands in de wereld van de Vlaamse Raad, „geslagen heeft, overstijgen we het enge denken, waartoe sommigen ons proberen terug te dringen". Bij het gebruik van het woord sommigen viseert de Gemeenschapsminister diegenen voor wie de individuele dispositie die zich kenmerkt door gevoelens van loyaliteit tegenover het eigene gepaard gaat met negatieve gevoelens tegenover het vreemde. Onder de noemer sommigen in deze vallen dan ook diegenen die deze negatieve gevoelens bij mensen exploiteren.

Vraag nr. 22
van 8 april 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Culturele verenigingen in Voeren — Vlaamse muziek-academie

De overeenkomst van 28 december 1988 over Voeren, ondertekend door de heren Dehaene, Moureaux, Broers en Happart, maakt geen gewag van de bouw van een Franstalig cultureel centrum, maar wel van de bouw van een Vlaamse muziekacademie, dixit Huub Broers, Vlaams schepen te Voeren.

Toch werd ondertussen het Franstalige cultureel centrum geopend en werden de werken voor een Vlaamse muziekacademie nog niet eens begonnen.

Bij de officiële opening van het cultureel centrum verklaarde de Voorzitter van de Franse Executieve dat de Franse Gemeenschap zal blijven investeren in de ondersteuning van de Franstaligen in Voeren. Tegelijk onderstreepte hij dat het Franstalig onderwijs en de francofone verenigingen kunnen blijven rekenen op Waalse ondersteuning.

Deze uitspraken lijken mij een opwarmingsoefening om nieuwe aanspraken op Voeren voor te bereiden en om de Vlaamse territoriale integriteit van Voeren aan te tasten.

1. Hoeveel Vlaamse culturele verenigingen zijn actief in Voeren ? Welke ? En welk bedrag voor subsidiëringen vanwege de Vlaamse Gemeenschap werd hieraan uitgegeven in 1990 en 1991 ?

2. Hoeveel Franstalige culturele verenigingen zijn actief in Voeren ? Werden hiervoor subsidies vanwege de Vlaamse Gemeenschap uitgetrokken ?
3. Indien de overeenkomst van 28 december 1988 inderdaad voorzag in de bouw van een Vlaamse muziekacademie, wanneer zullen de werken dan aangevangen ?

Antwoord

1. Alle Nederlandstalige Voerense culturele verenigingen kunnen een beroep doen op het subsidiëringstelsel ingesteld bij het koninklijk besluit van 5 september 1921.

Hieronder volgt een overzicht van de verenigingen die in 1990 gesubsidieerd werden. De dossiers voor het werkingsjaar 1991 zijn pas recentelijk ingediend en moeten nog berekend worden.

— Zangkoor Sint-Martinus	3.000 frank
— 3 x 20 van St.-Martens- en St. -Pieters-Voeren	3.000 frank
— KVLV — Teuven	7.980 frank
— 3 x 20 Club — Voeren	14.580 frank
— Gemengd zangkoor Mulingia	9.240 frank
— Parochieraad St. -Martens-Voeren	4.080 frank
— 3 x 20 Sectie Teuven	5.460 frank
— Bond Grote en Jonge Gezinnen Voeren-Oost, St.-Martens-Voeren	3.000 frank
— Koninklijke Drumband St. -Martinus	3.000 frank
— Werkgroep Limburgse Taal- en Heemkring Voeren	8.940 frank
— KVLV — St. -Martens-Voeren	5.700 frank
— Gidsenkring Voeren	2.200 frank

2. Wat de Franstalige culturele verenigingen in Voeren betreft, kan ik meedelen dat ik hierover geen gegevens ter beschikking heb, daar het subsidiëren van deze verenigingen niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. Bijgevolg zijn er ook geen subsidies uitgetrokken.
3. De Muziekacademie van Voeren is gehuisvest in een gebouw, dat tesamen met het aanpalende terrein, gelegen in de Kloosterstraat 106, werd aangekocht met kredieten van de sectie 43, bestuur Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk. Het beheer van deze academie wordt aangenomen door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs die zelf reeds onderhouds- en aanpassingswerken aan het gebouw uitvoerde. Het behoort derhalve niet tot mijn bevoegdheid meer gegevens hierover te verstrekken.

Ik kan echter wel melden dat het mijn bedoeling is dit gebouw in eigendom over te dragen aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs die onder het departement Onderwijs ressorteert.

Vraag nr. 23
van 10 april 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Films in culturele centra — Monopolievorming van filmverdelers-zaaluitbaters

De culturele centra in Vlaanderen dreigen het slachtof-

fer te worden van de groeiende monopolievorming en de afspraken tussen de verdelers van speelfilms en de uitbaters van bioscoopzalen.

Zo blijkt het voor de culturele centra onmogelijk om van bij de première over een film te beschikken. Commerciële zalen kunnen zelfs beletten dat een bepaalde film in de culturele centra wordt gedraaid als blijkt dat de film nog niet in hun zaal werd vertoond. Conclusie? De culturele centra kunnen de film pas tonen als het grote publiek al ruim de tijd heeft gekregen om die elders te zien.

Hier dreigt het gevaar dat filmverdelers-zaaluitbaters een monopoliepositie verwerven binnen de markt en de film slechts vrijgeven als ze in hun circuit uitgespeeld zijn.

De opmerking, dat de culturele centra de films niet echt commercieel zouden uitbaten en bovendien geen dagelijkse vertoning garanderen, kan makkelijk ontkracht worden door enkele afspraken tussen diverse culturele centra in de regio Vlaanderen.

Graag vernam ik het standpunt van de Minister ter zake.

Antwoord

De werking en programmatie van de culturele centra kennen een totaal ander verloop dan de uitbating van commerciële bioscopen.

De culturele centra, die autonoom hun programmatie bepalen, hebben een andere filmprogrammatie dan de filmzaaluitbaters.

De culturele centra kunnen een belangrijke complementaire rol spelen door het programmeren van films die in het commerciële circuit geen kans krijgen en die op de filmmarkt veel gemakkelijker te verkrijgen zijn.

De vraag kan daarbij worden gesteld of het tot de taak van een cultureel centrum behoort om commerciële films te lanceren.

De indruk bestaat dat minder moeilijkheden worden ondervonden om een commerciële film in een vroeg stadium te vertonen indien er in de onmiddellijke nabijheid geen concurrerende filmzalen zijn. In dat geval zal het cultureel centrum wellicht ook meer inspelen op de behoeften van de bevolking waartoe het zich richt.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 30
van 30 maart 1992
van de heer J. TAVERNIER

Uitbetaling pensioenen onderwijzend personeel — Achterstand dossiers

De tijdige uitbetaling van de pensioenen voor gewezen

leerkrachten is al van oudsher een probleem. Uit het antwoord op de parlementaire vraag van 17 januari 1992 van mijn collega senator Jo Cuyvers aan de nationale Minister van Pensioenen verneem ik dat behalve de onvolledigheid van het ingediende dossier, de oorzaak ligt bij het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap. Daarbij komt nog dat sinds midden 1991 de situatie nog verergerd is omdat de administratie nog meer dan vroeger de termijn van indienen van de dossiers overschrijdt.

1. Klopt deze versie met de feiten en zo ja, waar liggen dan de oorzaken van die voor de ex-leerkrachten schrijnende tekortkoming?
2. Hoeveel personeelsdossiers voor pensionering wachten nog op behandeling en hoeveel maanden bedraagt de achterstand? Wat is de evolutie van die achterstand, over de laatste vijf jaren uitgesplitst?
3. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om die fouten weg te werken?
4. Kan een gepensioneerde onderwijskracht, in afwachting van zijn voorschot en later definitief bedrag van de pensioendienst, ondertussen een overbruggingsvoorschot krijgen van zijn inrichtende macht?

Zo ja, welke procedure moet daarvoor gevolgd worden?

Onder welke voorwaarden kan de inrichtende macht deze bedragen uitkeren aan hun ex-personeelslid en onder welke voorwaarden kunnen ze de bedragen zelf terugvorderen van de hogere overheid?

Antwoord

De vertraging die zich in 1991 bij de afhandeling van de pensioendossiers voordeed, heeft niet zozeer te maken met tekortkomingen of fouten, maar is vooral te wijten geweest aan personeelstekorten vanaf medio 1990.

Men heeft dit probleem bij voorrang willen aanpakken naar aanleiding van de reorganisatie van de personeelsbesturen van het departement Onderwijs. Om de bestaande achterstallen weg te werken en ze in de toekomst te vermijden, werd de afhandeling van de pensioendossiers gespreid over meerdere personeelsleden. Een groot aantal van hen heeft zich in deze materie moeten inwerken en dat heeft zeker tijd gekost. Belangrijk is echter dat de betrokken ambtenaren ondertussen ter ondersteuning een cursus ontvangen hebben die gebaseerd is op richtlijnen verstrekt door het Ministerie van Financiën — Administratie der Pensioenen — zodat de afhandeling van de pensioenaanvragen op een eenvormige en efficiënte wijze kan gebeuren. Tevens wordt gezorgd voor typeformulieren die voor alle onderwijsniveaus gelden.

De opgelopen vertraging werd tijdens de afgelopen maanden systematisch weggewerkt en via opvolgingsystemen wordt momenteel getracht achterstanden zoveel als mogelijk te vermijden.

Of een gepensioneerd onderwijskracht in afwachting van zijn definitief pensioen een **overbruggingsvoorschot** kan krijgen hangt van zijn inrichtende macht af. Die kan soeverein beslissen of zij uit eigen fondsen al dan niet voorschotten wenst uit te keren.

Het is echter uitgesloten dat zij deze bedragen zouden kunnen terugvorderen van de overheid, aangezien er hiertoe geen reglementaire gronden voorhanden zijn.

**Vraag nr. 31
van 1 april 1992
van de heer M. CAPOEN**

Basiseducatie Westhoek — Onvolledige uitvoering decreet

De Vlaamse Raad keurde op 12 juli 1990 het decreet basiseducatie goed. Basiseducatie heeft tot doel leermogelijkheden te bieden aan laaggeschoolde volwassenen die onvoldoende kunnen lezen, schrijven of rekenen en die daardoor sociaal gehandicapt zijn in deze complexe samenleving.

Vlaanderen telt thans 28 centra voor basiseducatie die volgens het begrotingsvoorstel van de Minister zullen kunnen beschikken over 249 miljoen frank. Met die middelen wordt de financiering beoogd van 420.000 deelnemersuren.

In mijn streek, de Westhoek, is Basiseducatie Westhoek actief, met zetel in Diksmuide. Dat centrum richt zich tot de 18 Westhoekgemeenten. Het staat in voor een volume van 22.000 deelnemersuren.

De centra voor basiseducatie worstelen evenwel met ernstige financiële problemen. In werkelijkheid verzorgen die centra 600.000 deelnemersuren (in de Westhoek 26.000). De extra uren worden gefinancierd met inbreng van middelen via verscheidene andere kanalen of worden gepresteerd door onbetaalde vrijwilligers.

Nog geen twee jaar na de goedkeuring van het decreet, wordt de groei van deze jonge sector nu al geblokkeerd. Het begrotingsvoorstel voor 1992 laat geen groei toe. Op de begroting van 1991 zou er zelfs een tekort van 10 miljoen zijn. De toekomstige uitbouw van basiseducatie, in de geest van het decreet, is weinig rooskleurig en biedt weinig perspectief.

De Federale Centra Basiseducatie, de Raad voor Basiseducatie en het Vlaams Ondersteuningscentrum Basiseducatie hebben in een memorandum hun bezorgdheid en verlangens kenbaar gemaakt. Die verlangens omvatten :

- de volledige uitvoering van het decreet voor 1991 ;
- de indexering van de werkingsenveloppe ;
- de uitvoering van het advies van de Raad voor de Basiseducatie voor het werkjaar 1991-1992, wat een onmiddellijke verhoging van het budget met 65 miljoen betekent ;
- het optrekken van het budget tot 480 miljoen binnen deze legislatuur ;
- toekenning van de middelen aan de centra, rekening houdend met de specifieke noden van de streek waar er centra actief zijn ;

— betrokkenheid van Basiseducatie bij de werking van de Vlaamse Onderwijsraad en van de Permanente Werkgroepen Onderwijs-Arbeidsmarkt ;

— betrokkenheid bij het uit te werken integratiebeleid voor migranten.

1. Wat is de reden voor de onvolledige uitvoering van het decreet in 1991 ?
2. Koe oordeelt de Minister over het memorandum in het algemeen en over de daarin vervatte concrete verlangens in het bijzonder ?

Antwoord

Het decreet op de basiseducatie van 12 juli 1990 had tot doel een behoeftendeekkend aanbod voor laaggeschoolde volwassenen in Vlaanderen te realiseren. In 1990 werden 28 centra voor basiseducatie voorlopig erkend met een totaal volume deelnemersuren van 420.000. De Vlaamse Executieve koos in 1991 wegens de moeilijke budgettaire situatie voor constant beleid ; dit impliceerde dat wijlen Minister van Onderwijs Daniël Coens bij de definitieve erkenningen van de 28 centra voor basiseducatie de erkenningsvolumes gelijk hield, hoewel door de centra zelf in werkelijkheid meer dan 600.000 deelnemersuren werden gerealiseerd.

2. De basiseducatie wordt inderdaad met een sterke vraag geconfronteerd vanwege verschillende maatschappelijke groepen, zoals autochtonen met leesen schrijfmoeilijkheden, migranten die hun kennis van het Nederlands willen verbeteren, laaggeschoolde werklozen, en andere groepen kansarmen. Vanuit verschillende hoeken werd sterk op een significante budgettaire inspanning aangedrongen : de Raad voor Basiseducatie, het Vlaams Ondersteuningscentrum Basiseducatie, de Federatie van Centra Basiseducatie, enzovoort. In het regeerakkoord werd bepaald, in aansluiting op de sociale prioriteiten die de Vlaamse Executieve zich heeft gesteld, dat de basiseducatie naar de meest kansarme groepen meer middelen moet krijgen.

Bij de recente besprekingen ten gevolge van de begroting 1992 heb ik deze problematiek als een prioritaire bekommernis behandeld. Ik wil het budget voor de uitvoering van het decreet basiseducatie voor 1992 verhogen met 26 miljoen tot 275 miljoen. Dit betekent op jaarbasis dat een erkenningsvolume van 540.000 deelnemersuren kan worden gefinancierd, een verhoging van bijna 30 procent ten opzichte van de huidige situatie. Dit staat op jaarbasis gelijk aan een budget van 323 miljoen of een stijging met 74 miljoen. In de voorliggende begroting 1992 werd de verhoging berekend ingaand op 1 september, met een budgettaire weerslag voor 1992 van 26 miljoen. Samen met andere accenten die bij de ontwerpbegroting 1992 in het onderwijsbeleid van de huidige Executieve zijn gelegd, getuigt deze inspanning van een beleid dat op oplossing van de reële samenlevingsproblemen is gericht.

3. In de budgettaire verhoging werd het advies dat in 1991 door de Raad voor de Basiseducatie werd geformuleerd, als uitgangspunt genomen om de meest

dringende behoeften te honoreren. Centraal daarin staan volgende uitbreidingen van toegekende behoeften te honoreren :

- de optrekking van de kleine centra van 6.000 naar 10.000 uren ;
- de oplossing van enkele flagrante probleemdoSSIERS met een te zware discrepantie tussen het huidig erkenningsvolume, het reëel gepresteerde volume en de aanwezige behoefte/vraag (Gent, Halle-Pa-jottenland, Midden-Brabant, Noorderkempen) ;
- uitbreiding voor Brussel wegens de specifieke problematiek ;
- de erkenning van een paar nieuwe centra (Grensstreek, Zuid-Oost-Vlaanderen, Maasland).

Rekening houdend met het advies dat de Raad voor de Basiseducatie mij over de dossiers voor het werkingsjaar 1992-1993 zal overhandigen, zal ik in mijn erkenningsbesluit de verhogingen van de erkenningsvolumes toespitsen op de centra met de meest dringende noden. Ik meen dat hiermee voor een groot deel aan de verlangens uitgedrukt in het memorandum wordt tegemoetgekomen.

Vraag nr. 32
van 2 april 1992
van de heer E. FLAMANT

Hoger kunstonderwijs — Gelijkwaardigheid diploma's binnenhuisarchitectuur

Destijds bestonden er drie scholen die een afdeling binnenhuisarchitectuur organiseerden. Alle drie ressorteerden ze onder het Bestuur van het Kunstonderwijs en behoorden ze tot het officieel onderwijs.

Door het koninklijk besluit van 11 mei 1979 werd één van deze scholen met terugwerkende kracht tot 1 september 1977 geklasseerd in de 2e graad van het hoger kunstonderwijs. De afdeling binnenhuisarchitectuur van het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw in Antwerpen (rijksonderwijs) kon zo duidelijk geklasseerde diploma's uitreiken aan haar afgestudeerden.

De afdelingen binnenhuisarchitectuur van het Stedelijk Instituut voor Architectuur in Gent en van het Provinciaal Instituut voor Architecten in Hasselt daarentegen kunnen slechts een diploma uitreiken dat behoort tot het hoger kunstonderwijs zonder verdere klassering. Ontegensprekelijk worden de afgestudeerden van deze afdelingen vanaf 1 september 1977 benadeeld in vergelijking met de studenten van Antwerpen. Dat uit zich vooral bij het postuleren voor functies in het onderwijs en in openbare diensten.

Billijkheidsredenen zetten er mij derhalve toe aan de Minister te vragen de diploma's uitgereikt in Gent en in Hasselt eveneens met terugwerkende kracht tot 1 september 1977 te klasseren in het hoger kunstonderwijs van de 2e graad en dit tot het van kracht worden van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

De opmerking over de afdelingen binnenhuisarchitectuur is correct. De afdeling binnenhuisarchitectuur, georganiseerd door het Hoger Architectuurinstituut van het Gemeenschapsonderwijs in Antwerpen werd door het koninklijk besluit van 11 mei 1979 met ingang van 1 september 1977 gerangschikt in het hoger kunstonderwijs van de tweede graad. Dit gebeurde niet met de afdelingen binnenhuisarchitectuur van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut de Bijloke in Gent en het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek. Volledigheidshalve merk ik op dat in het gesubsidieerd onderwijs eveneens afdelingen binnenhuisarchitectuur — met een vierjarige studieduur — georganiseerd worden, weliswaar binnen hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Ik kan niet ontkennen dat er een verschillende behandeling is van de niet-gerangschikte afdelingen te Gent en te Diepenbeek. Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap vormt echter alle bestaande afdelingen om tot afdelingen interieurvormgeving binnen het artistiek hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan. Tegelijk wordt binnen het hoger onderwijs van het lange type een opleiding tot interieurarchitect gecreëerd.

Het lijkt mij op dit ogenblik dan ook niet meer zinvol de afdelingen in Gent en Diepenbeek met terugwerkende kracht te rangschikken in het hoger kunstonderwijs van de tweede graad. Wel onderzoek ik thans op welke manier de diploma's na vierjarige opleidingen uitgereikt door deze instellingen kunnen gelijkgesteld worden met diploma's van het hoger kunstonderwijs van de tweede graad, zodanig dat de afgestudeerden kunnen genieten van hetzelfde civiel effect.

Vraag nr. 33
van 2 april 1992
van de heer J. TAVERNIER

Nieuwe basisscholen — Toewijzing werkingskredieten

Nieuwe basisscholen kunnen gedurende vier jaar stapsgewijs groeien om hun programmatienorm te bereiken. Voor de berekening van hun lesurenpakket en voor de toekenning van hun werkingstoelagen moeten deze scholen echter, behalve voor het oprichtingsjaar, het leerlingenaantal van het voorgaande jaar in rekening brengen per 1 februari, althans voor het lager onderwijs.

Wanneer door de groei van de school — bij een nieuwe school evident — de organisatie moeilijk wordt, kan eventueel een beroep gedaan worden op het rollend fonds. Dit kan echter maar na 30 september, de toekenning is nooit volledig en heeft geen terugwerkende kracht tot 1 september.

Dit betekent :

- dat men niet het aantal lesuren krijgt waarop men recht heeft ;
- dat de school, en in de eerste plaats de leerkrachten, in de grootste onzekerheid verkeren over de toekomstige tewerkstelling ;

- dat tot aan de toekenning van een onzeker rollend fonds de leerkrachten gedeeltelijk gratis werken of dat de klassen overbevolkt zijn.

Het spreekt vanzelf dat op deze wijze elke basisregel van een goed onderwijs-, personeels- en schoolbeleid en de minimale rechten van de werknemers ronduit met voeten wordt getreden. De eerste slachtoffers hiervan zijn de kinderen.

Vooraf nieuwe methodescholen (bijvoorbeeld Freinet-onderwijs), die onafhankelijk van een zuil werken, worden zwaar getroffen. Zij kunnen immers niet terugvallen op tijdelijke steun van in een bevriende grotere school. Op deze wijze wordt dus ook pedagogische vernieuwing tegengewerkt. Precies de scholen waar idealisme leidt tot leerlinggericht onderwijs, worden in hun ontstaan structureel tegengewerkt.

1. Is het de bedoeling van de Minister het ontstaan van nieuwe scholen of onderwijsmethoden te bemoeilijken ?
2. Zo niet, treft de Minister maatregelen om nieuwe scholen tijdens de eerste vier jaar (of tot aan het bereiken van de programmienorm) de middelen te bezorgen die een pedagogisch verantwoorde schoolorganisatie toelaten ?
3. Welke concrete oplossingen stelt de Minister voor dit probleem in het vooruitzicht en vanaf welk datum mogen deze scholen een gunstiger regeling verwachten ?

Antwoord

De programmienormen zijn ingevoerd om de wildgroei van de concurrentie tussen de scholen en netten tegen te gaan. Nochtans is het zeker niet de bedoeling om het ontstaan van nieuwe methodescholen te bemoeilijken.

Het ligt in de bedoeling om vanaf het schooljaar 1992-1993 voor nieuwe scholen gedurende de eerste 4 jaar de omkadering te berekenen aan de hand van het schoolbevolkingscijfer van 30 september van het lopend schooljaar.

Een ontwerp van Executievebesluit is in voorbereiding.

Vraag nr. 34 van 2 april 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Universiteiten — Overgangsregeling nieuwe academische graden

Het decreet van 12 juni 1991 bepaalt in artikel 201 dat nieuwe academische graden slechts jaar per jaar worden ingevoerd voor al wie de opleiding in een bepaalde cyclus nog niet heeft voltooid, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Vlaamse Executieve.

Vandaag, dichtbij de vakantie en het blokverlof, stellen veel studenten, in het bijzonder in de tweede kandidatuur, maar ook in de beginjaren van de tweede cyclus, zich vragen.

Om zonder uitstel duidelijkheid te krijgen voor alle betrokkenen, wil ik aan de Gemeenschapsminister dringend het volgende vragen.

1. Heeft de Vlaamse Executieve reeds de nodige modaliteiten bepaald ?
2. Gebeurt de overgang jaar per jaar of cyclus na cyclus ? Volgt bijvoorbeeld de kandidaat landbouwingenieur van 1991-1992 het volgend academiejaar 1992-1993 de eerste proef landbouw- of bio-ingenieur ?
3. Zullen, ondanks de moeilijke voorbereiding op die termijn, vanaf 1 oktober 1992 de nieuwe richtingen bio-ingenieur ingevoerd worden, onder meer omwille van de financierbaarheid ?

Antwoord

1. De Vlaamse Executieve heeft nog geen modaliteiten bepaald.
2. Artikel 201 van het decreet van 12 juni 1991 schrijft voor dat de overgang gebeurt per cyclus en van jaar tot jaar. De nieuwe benamingen worden zowel in de eerste als in de tweede cyclus met ingang van het academiejaar 1992-1993 volledig ingevoerd.
3. Artikel 201 van het decreet van 12 juni 1991 bepaalt dat vanaf het academiejaar 1991-1992 in het studiegebied toegepaste biologische wetenschappen per jaar de benamingen kandidaat-bio-ingenieur en bio-ingenieur worden ingevoerd. Behoudens voor het RUCA, waarvoor artikel 190 een specifieke financiering voor 1992 bepaalt, zijn het ten aanzien van de bekostiging geen nieuwe opleidingen. Aan de hand van conversietabellen zullen voor de toepassing van de bekostigingsregels de oude benamingen tegenover de nieuwe benamingen geplaatst worden.

Vraag nr. 35 van 3 april 1992 van de heer L. APPELTANS

Toekenning studietoelagen — Kadastraal inkomen als basis

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juli 1991 werd een nieuwe regeling van kracht die studietoelagen selectiever poogt toe te kennen en misbruiken probeert tegen te gaan. Het vroegere systeem dat zich alleen op het netto-belastbaar inkomen baseerde, liet velen (vooral wie veel kon aftrekken van zijn belastbaar inkomen) toe een studietoelage op te strijken hoewel ze er geen behoefte aan hadden.

In het nieuwe stelsel werd een correctie uitgewerkt via het kadastraal inkomen want, stelde men, wie een hoog kadastraal inkomen heeft kan moeilijk als minvermogene worden bestempeld. Als het kadastraal inkomen van de woning die men betreft (hetzij als huurder of als eigenaar) hoger is dan 20 procent van het vastgestelde netto-belastbaar inkomen, zou men uitgesloten worden van het recht op studietoelage. Voor wie eigenaar is van meerdere huizen, wordt het kadastraal inkomen van het 2e, 3e, 4e . . . huis dubbel geteld.

Het zou makkelijk zijn het kadastraal inkomen te ken-

nen. Voor de eigenaars wordt het kadastraal inkomen op het aanslagbiljet vermeld. De huurders kunnen het kadastraal inkomen van het huis of appartement dat ze bewonen te weten komen bij de gemeente. De gemeente is verplicht deze gegevens te verstrekken of, indien ze ze niet kent, op te vragen bij het kadaster. Omzendbrieven zouden de gemeenten hiertoe verplichten.

We wensen hier enkele concrete problemen te belichten

1. Heel wat aanvragers van een studiebeurs die ook huurder zijn, krijgen op de gemeente geen gegevens over het kadastraal inkomen van het gebouw dat ze huren. Verschillende gemeentebesturen zijn van hun plicht blijkbaar niet op de hoogte en sturen de mensen nogal eens door naar het kadaster, waar men ofwel de gegevens ook niet krijgt, ofwel voor de gegevens moet betalen. Ook de eigenaars zijn niet altijd even bereidwillig of makkelijk bereikbaar. Er is grote ergernis over deze administratieve problemen. Voor 30 november moesten de, zelfs onvolledige, aanvragen binnen zijn. Sommige mensen zijn nu nog aan het sukkelen om hun dossier volledig te maken.
2. Het kadastraal inkomen ligt in stedelijke centra zoals Antwerpen, Brussel of Gent heel wat hoger dan in landelijke gebieden. Onrechtvaardigheden kunnen hiervan het gevolg zijn.
3. Heel wat personen die recht hebben op studietoelagen zijn nog steeds niet uitbetaald. De eerste betalingen gebeuren volgens de Dienst voor Studietoelagen in de loop van de maand december van het aan de gang zijnde academiejaar. De laatste in de loop van de maand juni. Ook dit wordt vaak als onrechtvaardig aangevoeld.

Ik vraag me af of de Minister op de hoogte is van de geciteerde problemen en hoe hij die wenst te verhelpen.

Is er reeds een evaluatie gemaakt, is men er mee bezig of zal ze gemaakt worden, om uit te maken of een systeem van studietoelage gebaseerd op het kadastraal inkomen al dan niet doeltreffend en rechtvaardig is ?

Antwoord

1. Er zijn inderdaad problemen gerezen bij het verkrijgen van de gegevens aangaande het kadastraal inkomen. Zij werden echter grotendeels opgevangen door de omzendbrief van de heer Ph. Maystadt, Minister van Financiën, naar de diensten kadaster om deze mede te delen dat zij alle gevraagde gegevens mochten verstrekken.

Normaliter beschikken de gemeentebesturen over microfiches, hebben zij ook de "kadastrale legger" aangekocht en kunnen zij dus de nodige informatie aan de aanvragers verstrekken. Indien zij de kadastrale legger niet hebben kan de betrokken aanvrager steeds de inlichtingen krijgen bij de controle van het kadaster waar het onroerend goed gelegen is ; hiervoor moet niet worden betaald.

Indien het over een huurwoning gaat, kan alleszins op de controlediensten van het kadaster de eigenaar worden opgegeven, evenals, indien het om een appartement gaat, het kadastraal inkomen van het gehele gebouw en het aantal appartementen. Het nauwkeurig kadastraal inkomen van één appartement kan — indien nodig — worden opgegeven door het hoofdbestuur te Brussel.

2. Het is inderdaad zo dat het kadastraal inkomen per regio of gemeente verschillend is.

In de studie die de dienst Studietoelagen zelf, na het onderzoek van alle aanvragen, ter evaluatie zal maken, zal onder meer nagegaan worden of de norm van het kadastraal inkomen van de huurwoning en van de eigen woning die men zelf betreft moet worden behouden.

3. Het is juist dat de uitbetalingen ongeveer elke maand vanaf december gebeuren naargelang het werken van de dossiers. Het spreekt vanzelf dat daarbij van de dossiers die volledig in orde zijn, de toelagen eerder worden uitbetaald dan degene waarvoor nog bijkomende inlichtingen moeten worden gevraagd. Dit impliceert echter niet dat de onvolledige aanvragen later zouden worden behandeld, integendeel, door een ver doorgedreven automatisatie kan onmiddellijk bij het nazicht opdracht worden gegeven om brieven met verzoek om bijkomende inlichtingen te verzenden.

Een snellere procedure voor de uitbetaling zelf werd reeds voorgesteld.

Het bestuur Studietoelagen van het departement Onderwijs zal een studie doen om de resultaten van de maatregelen genomen in het Executievebesluit van 24 juli te evalueren ; bovendien werd aan het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) van de KU Leuven opdracht gegeven tot een uitgebreid evaluatieonderzoek.

Vraag nr. 36 van 9 april 1992 van de heer K. VAN OVERMEIRE

0. Decrolyschool in Ronse — Overtreding taalwetgeving

In een interview met het weekblad Plus van 31 maart 1992 verklaart de heer W. Kerckhove, directeur van de 0. Decrolyschool te Ronse, dat in de Franstalige afdeling van die school de taalwetgeving overtreden wordt.

1. De interne communicatie in de afdeling verloopt niet in het Nederlands.
2. De Waalse (lees : Franse) Gemeenschap stelt leerkrachten aan in de Franstalige afdeling terwijl ze daar niet voor bevoegd is en het Franstalig onderwijs in Vlaanderen door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd wordt.
3. Door de Waalse (lees : Franse) Gemeenschap aangestelde inspecteurs voeren pedagogische inspecties uit zonder dat hiervoor een wettelijke basis bestaat.

Is de Minister van deze feiten op de hoogte ? Welke

maatregelen heeft hij genomen om aan de overtreding van de taalwetgeving in Ronse een einde te maken ?

Antwoord

De hoofdtaalinspecteur werd belast met een onderzoek naar de door het lid geschetste situatie in de Decroly-school in Ronse.

Van zodra het verslag in mijn bezit is, zal het lid op de hoogte gebracht worden.

Vraag nr. 37 van 9 april 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Onderwijs — Herziening prestatiestelsel

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de onderwijsinstellingen voor voltijds secundair onderwijs en voor deeltijds beroepssecundair onderwijs, bestaat een lesopdracht van een leerkracht technische vakken in de tweede graad van het secundair onderwijs uit minimum 21 en maximum 23 lesuren. Een leerkracht praktische vakken moet minimum 30 en maximum 33 lesuren presteren. In de derde graad moet een leerkracht technische vakken minimum 20 en maximum 22 lesuren presteren. Een leerkracht praktische vakken moet zoals zijn collega in de tweede graad minimum 30 en maximum 33 lesuren presteren.

In artikel 14 paragraaf 1 van het genoemde besluit wordt in een uitzondering voorzien : voor de personeelsleden die ten laatste op 31 augustus 1989 op grond van de voor deze datum geldende reglementering in een wervingsambt van leraar technische vakken en beroepspraktijk in het secundair onderwijs van de lagere of van de hogere cyclus hetzij tot de stage toegelaten, hetzij vastbenoemd en als dusdanig erkend zijn daar waar de erkenning bestaat, hetzij gelijkgesteld met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden zijn, is het minimum aantal uren vastgesteld op 24 en 28, ongeacht de rangschikking van de vakken waarmee zij vanaf het schooljaar 1989-1990 belast zijn.

Dit prestatiestelsel maakt dus een onderscheid tussen de leerkrachten die tot de stage toegelaten of vastbenoemd waren op 31 augustus 1989 en de anderen.

Nu het schooljaar 1992-1993 moet worden voorbereid, zou ik ten behoeve van de onderwijzenden willen vernemen of de Gemeenschapsminister dit prestatiestelsel op korte termijn zal herzien.

Antwoord

Er wordt op korte termijn geen herziening van het prestatiestelsel van de door hem geïmplementeerde personeelsleden beoogd.

Bij een eventuele aanpassing van een prestatiestelsel moet immers steeds rekening worden gehouden met

een mogelijke financiële weerslag die de begroting zou kunnen belasten, wat in de huidige stand van zaken niet verantwoord kan worden.

Verder is het tevens noodzakelijk dat nu geen nieuwe belangrijke reglementaire bepalingen meer zouden worden uitgevaardigd die moeilijkheden bij de aanvang van het schooljaar tot gevolg zouden kunnen hebben.

Vraag nr. 38 van 9 april 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Stedelijk onderwijs te Oostende — Overheveling naar ARGO

Ik verneem dat er plannen zijn om een aantal stedelijke onderwijsinstellingen in Oostende over te dragen aan de ARGO.

1. Om hoeveel en welke instellingen gaat het ?
2. Hoeveel personeelsleden zijn er bij deze operatie betrokken ?
3. Wat is de rechtspositie van het personeel bij dergelijke overname ? Hoe zullen de personeelsleden van de stedelijke scholen hun kandidatuur moeten stellen ? Zijn de personeelsleden gedwongen naar de ARGO over te stappen ?
4. Zal dergelijk overname leiden tot afvloeiingen ?

Antwoord

1. Het betreft drie instellingen, namelijk :
 - het Stedelijk Hoger-Technisch Instituut (STIJO) ;
 - het Stedelijk Hoger-Technisch Instituut — Sociale Promotie ;
 - het Stedelijk Technisch Instituut voor meisjes en jongens (STIMJO).
2. In totaal zijn 260 personeelsleden bij de operatie betrokken.
3. Wat de personeelsaangelegenheden van deze door de ARGO over te nemen onderwijsinstellingen betreft, is artikel 56 van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991 van toepassing, dat luidt :

„§ 1 : de personeelsleden van de door de ARGO overgenomen instellingen die in dienst zijn op het ogenblik van de overname, verkrijgen op hun verzoek de hoedanigheid van personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs ;

„§ 2 : de personeelsleden die bij de overname een wervingsselectie- of bevorderingsambt uitoefenen waarvoor zij een weddetoelage of wachtweddetoelage genieten toegekend door de Vlaamse Gemeenschap, gaan, al naar het geval, als tijdelijk aangesteld of vast benoemd personeelslid over naar het Gemeenschapsonderwijs” ;

„§ 3 : de diensten vóór de overname gepresteerd in de categorie van het ambt dat werd uitgeoefend op het ogenblik van de overname en in het onderwijs dat werd georganiseerd door de inrichtende

macht die het bestuur waarnam over de door de ARGO overgenomen instellingen worden gelijkgesteld met de diensten die in de overeenstemmende categorie als personeelslid van het Gemeenschapsonderwijs gepresteerd werden”.

De personeelsleden stappen op vrijwillige basis over naar de ARGO.

4. Aan de structuur van de over te nemen onderwijsinstellingen wordt principieel niet geraakt. De afvloeiingen die zich eventueel voordoen zullen een gevolg zijn van de wettelijke bepalingen betreffende de vaststelling van de lesurenpakketten ten behoeve van deze instellingen. De structuren en het lestijdenpakket samen bepalen het aantal in te richten ambten.

Vraag nr. 39
van 9 april 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Ambtenaren en politici — Verdediging van de faam

Ingevolge recente BRTN-programma's zijn nogmaals de faam en de verdiensten van ambtenaren en politici in het gedrang gebracht, onder andere door een stukje televoting-tiranerie.

Zonder te ontkennen dat kritiek gewettigd is vraag ik het volgende.

1. Kan de Gemeenschapsminister een initiatief nemen ter verdediging van de goede ambtenaren ?
2. Kan de Gemeenschapsminister een initiatief nemen om de verantwoordelijkheid te leggen daar waar de bevoegdheid voor de goede werking van de diensten ligt, namelijk bij de hiërarchie, de directie op kop ? De politici hebben hier bevoegdheid noch verantwoordelijkheid.
3. Is een programma tot herwaardering van de leiding in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap niet noodzakelijk ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve maakt doelbewust, maar zonder sloganeske taal, werk van een doorgedreven responsabilisering van haar ambtenaren.

Deze responsabilisering, die onder meer blijkt uit de matrixorganisatiestructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de daaraan gekoppelde rol van het college van secretarissen-generaal, zal verankerd worden in het in het vooruitzicht gestelde Vlaamse ambtenarenstatuut.

Vraag nr. 50
van 30 april 1992
van de heer F. DEWINTER

Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel — Bestemming gronden ILOT 65

Op 18 december 1991 besliste de Vlaamse Executieve

dat de Minister — bevoegd voor de huisvesting van ambtenaren — een mandaat kreeg om te onderhandelen met de NV Brunoord betreffende de huisvesting van Vlaamse ambtenaren in Brussel. In totaal wordt 50.000 vierkante meter kantooroppervlakte gezocht. Er zou worden geopteerd voor een formule huur met aankoopoptie. De NV Brunoord heeft ILOT 65 aangekocht van de firma Dollarland via bemiddeling van het Antwerpse bureau PTC.

Waarom werd er bij de opdracht tot bouw van dit kantorencomplex geen openbare aanbesteding uitgeschreven ? En waarom werd geopteerd voor de formule huur-aankoopoptie ?

Het gewestplan bestemt de gronden ILOT 65 voor woningbouw. Wettelijk zou ILOT 65 niet bestemd zijn voor kantoorgebouwen. Een bouwtoelating van de gemeente Schaarbeek van 19 maart 1991 geeft echter wel toelating voor het bouwen van een kantoorgebouw. Dit betekent dat elke particulier klacht kan neerleggen en dat de bouwtoelating vernietigd kan worden.

Is de Minister hiervan op de hoogte ?

Welke maatregelen zal de Minister nemen om ervoor te zorgen dat de situatie geregulariseerd wordt ?

Uit het boek 293 nr. 29 van 29 augustus 1991 van het derde Brussels hypotheekkantoor blijkt dat op de gronden ILOT 65 een bezwarend beslag werd gelegd door een Engelse firma.

In hoeverre is de Minister hiervan op de hoogte ?

Welke stappen zal de Minister ondernemen om de situatie te regulariseren ?

Antwoord

Deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 21
van 30 maart 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Boetes fout-parkeren

Sinds kort mogen chauffeurs van De Lijn hinderende fout-parkeerders beboeten.

Hoeveel boetes zijn er al gegeven sinds de maatregel van kracht werd ?

Hoe groot zijn die boetes ?

Hoeveel hebben dergelijke boetes al opgebracht ?

Is door de boetes het aantal hinderende parkeerders verminderd ?

Zal het systeem meer of minder streng worden toegepast ? Wat zijn de reacties van de politie hierop ?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 18 september 1991 heeft per 1 januari 1992 een nieuwe categorie toegevoegd aan de lijst van personen bevoegd om toezicht uit te oefenen op de naleving van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer en de ter uitvoering daarvan genomen reglementen (artikel 3, koninklijk besluit van 1 december 1975), namelijk „het personeel van de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer bij de uitoefening van zijn dienst, belast met een mandaat van gerechtelijke politie, en uitsluitend inzake de toepassing van artikel 1, 2 en 6”.

De procedure om een aantal personeelsleden van de Vlaamse Vervoermaatschappij een mandaat van gerechtelijke politie te verlenen in hogervermelde materie, is aan de gang. Deze daartoe behoorlijk gemandateerde personeelsleden zullen desgevallend proces-verbaal kunnen opstellen tegen overtreders van artikel 25, 1, 2 en 6 van de wegcode.

Het gevolg dat aan deze processen-verbaal zal worden gegeven, behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van de rechterlijke macht.

Vraag nr. 22
van 2 april 1992
van de heer M. CAPOEN

Koekelare — Aanleg sportvliegveld

In de media verschenen berichten over de mogelijke aanleg van een klein sportvliegveld in een landbouwgebied te Koekelare. Sommige sportpiloten blijken uit te kijken naar een ander terrein dan de luchthaven van Oostende, omdat zij vrezen daar niet meer terecht te zullen kunnen wegens de uitbouw en de toenemende klantenwinning op termijn van deze luchthaven.

Vanuit de Koekelarese gemeenschap groeit verzet tegen deze plannen.

Op mijn parlementaire vraag nummer 3 van 6 februari 1992 antwoordde Gemeenschapsminister van Leefmilieu De Batselier dat de exploitatie van een vliegveld, en dus ook van een sportvliegveld, volgens titel 1 van VLAREM vergunnings- noch meldingsplichtig is. Die beide plichten gelden wel voor nevenactiviteiten zoals de opslag van benzine of kerosine.

Volgens hetzelfde antwoord is een MER, met daaraan gekoppeld de bouwvergunning, slechts verplicht als de startbaan minstens 2.100 meter lang is.

Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening Kelchtermans antwoordde op een identieke vraag analoog met zijn collega. Als het om een vliegveld gaat van beperkte grootte (kleiner dan 2.100 meter startbaan), blijkt dergelijke aanleg niet strijdig met de bestemming van landbouwgebied op het gewestplan. Volgens de wet op de ruimtelijke ordening is een wijziging van het bodemgebruik als zodanig evenmin vergunningsplichtig.

1. Is de aanleg van een klein sportvliegveld dan aan geen enkele vergunningsplicht onderhevig ? Zo ja, aan welke wel ?
2. Wat is de bevoegdheid van het Bestuur der Luchtvaart in deze aangelegenheid ?
3. Welke onderzoeken moeten/zullen gebeuren om de veiligheid van omwonenden te waarborgen ? Aan welke veiligheidsvoorschriften is een klein vliegveld onderworpen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort volledig toe aan de nationale regering, in casu de Minister Van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, onder wie het Bestuur der Luchtvaart ressorteert.

Vraag nr. 25
van 22 april 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse handel — Leningsaanvragen voor prospectie-inspanningen

In het jaarverslag over 1991 van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel lees ik dat 28 aanvragen tot financiële steunverlening van bedrijven die leningen aanvragen voor prospectie-inspanningen in 1991, nog steeds op het ministeriële kabinet liggen en op een beslissing wachten.

Kan de Minister mij meedelen of dat aantal intussen geslonken is ?

Waarom is de trage behandeling te wijten ?

Antwoord

1. In de definitieve versie van het jaarverslag van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel voor 1991 komt de passage, waarnaar het lid verwijst, niet meer voor.
2. Het is immers zo dat sedert geruime tijd de toestand inzake de vertragingen volledig is genormaliseerd dankzij de verbeteringen in de procedure die de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel inmiddels heeft kunnen doorvoeren.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 10
van 8 april 1992
van mevrouw M. VOGELS

VDAB-beroepsopleiding — Nieuw loonsysteem

Bij het instructiepersoneel van de VDAB-beroepsop-

leiding bestaat ongerustheid over een nieuw aangekondigd loonsysteem. Volgens persberichten moet dat onder andere toelaten meer gespecialiseerde instructeurs aan te trekken. Omdat de werkzoekenden in overgrote meerderheid laaggeschoold zijn, is er ook een grote nood aan gekwalificeerd personeel voor de algemene en maatschappelijke vorming. De ervaringen vanuit de volwassenenvorming en vanuit de eigen **schakelopleidingen/tewerkstellingsmodules** zijn nog te weinig in de beroepsopleiding doorgedrongen.

1. Zal het nieuwe loonsysteem van toepassing zijn op het personeel van de beroepsopleiding ?
2. Zal het nieuwe loonsysteem van toepassing zijn op de personeelsleden van de tewerkstellingsmodules (vroeger schakelopleidingen) ? Zo ja, wordt er een onderscheid gemaakt tussen de diverse instructeurs (technische vakken, maatschappelijke vakken, taalvakken) ? Welk onderscheid ?
3. Welk is het huidig statuut van de personeelsleden van de tewerkstellingsmodules ? Komen deze personeelsleden in aanmerking voor het statuut van beroepsopleidingsinstructeur ?

Antwoord

Het nieuw loonsysteem maakt deel uit van een totale herziening van het reglement van het instructiepersoneel van de beroepsopleiding. Momenteel wordt over dit reglement onderhandeld met de representatieve vakverenigingen en het zal het voorwerp uitmaken van een beslissing van het beheerscomité van de VDAB en van de Vlaamse Executieve.

Dit reglement maakt deel uit van een globaal concept waarbij in toepassing van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid alle geledingen van het personeel betrokken zullen worden.

De personeelsleden van de tewerkstellingsmodules worden tewerkgesteld in het stelsel van gesubsidieerde contractuelen. Het beheerscomité van de VDAB heeft het voornemen geuit om deze personeelsleden, voorlopig binnen het huidig statuut, te integreren in het kader van de beroepsopleiding. Het spreekt vanzelf dat deze personeelsleden, voor zover zij voldoen aan de toelatingsvoorwaarden binnen het huidige reglement, kunnen deelnemen aan de vergelijkende wervingsexamens voor instructiepersoneel.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 15
van 30 maart 1992
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Heropvoedingstehuizen — Gegevens

1. Hoeveel personen bevinden zich momenteel in de

Vlaamse heropvoedingstehuizen, per inrichting en per nationaliteit ?

2. Hoeveel kost een jonge delinquent gemiddeld per dag aan de gemeenschap ?
3. Gebeurt de opvang en begeleiding van de jonge delinquenten in de taal van hun keuze ?
4. Bij een ontsnappingspoging te Mol werd een bewaker aangevallen. Van welke nationaliteit waren de daders ?

Antwoord

1. In uitvoering van de artikelen 31 tot 33 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid organiseert de Vlaamse Gemeenschap twee gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand.

Op 31 maart 1992 verbleven er in deze instellingen 194 jongeren. Naar nationaliteit kunnen deze jongeren als volgt ingedeeld worden :

— De Zande te Ruiselede :

Afdeling Beernem : 33 meisjes waarvan 28 Belgische, 3 Marokkaanse, 1 Duits en 1 Frans ;

Afdeling Ruiselede : 71 jongens waarvan 67 Belgische, 2 Turkse, 1 Algerijnse en 1 Joegoslavische ;

— De Kempen te Mol :

Afdeling De Markt : 58 jongens waarvan 32 Belgische, 20 Marokkaanse, 4 Turkse, 1 Chileense en 1 Nederlandse ;

Afdeling De Hutten : 32 jongens waarvan 23 Belgische, 4 Marokkaanse, 2 Joegoslavische, 1 Italiaanse en 1 Vietnamees.

2. De uitgaven voor de huisvesting, het onderhoud, de opvoeding en behandeling van deze jongeren liggen verspreid over verscheidene basisallocaties van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap. Een nauwkeurig berekende kostprijs is niet beschikbaar. Op basis van een aantal parameters kan deze kostprijs per dag geschat worden op 4.730 frank waarvan 3.870 frank voor personeelskosten en 860 frank voor de kosten van huisvesting van de jongeren en de werking van de instellingen.
3. Opvang en begeleiding van de jongeren gebeurt normaal in het Nederlands. Omdat sommige opgenomen jongeren tot een andere taalgroep kunnen behoren, is een pragmatische benadering inzake taalgebruik noodzakelijk : de conversatie wordt dan in het Frans, Engels of Duits gevoerd naargelang de taal die de betrokkene beheerst.
4. Tijdens een ontvluchttingspoging op 20 maart 1992 werd inderdaad een personeelslid aangevallen. De juiste toedracht van het gebeurde zal wellicht slechts duidelijk worden na ondervraging van de ontvluchtters. Vermoedelijk was de eerste dader van Marokkaanse nationaliteit. De andere vier jongeren zouden de nachtwaker nadien mee gemolesteerd heb-

ben. Twee van hen zijn van Marokkaanse, één van Chileense en één van Belgische nationaliteit.

Vraag nr. 17
van 2 april 1992
van de heer J. VALKENIERS

Geestelijke gezondheidszorg — Gebruikersoverleg

In januari 1991 werd op initiatief van de Liga voor Mensenrechten en de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVGG) het zogenaamde Gebruikersoverleg opgericht. Het Gebruikersoverleg zou binnen de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg iedereen in Vlaanderen vertegenwoordigen die ooit met psychiatrie in aanraking kwam.

Het Verbond van de Verzorgingsinstellingen heeft op het bestaan van dit Gebruikersoverleg uiterst negatief gereageerd. Binnen de VVGG werd druk uitgeoefend op de afgevaardigden van het Gebruikersoverleg om bepaalde gebruikersleden vanwege hun kritiek op de psychiatrie het zwijgen op te leggen.

Door een juridische handigheid werd het Gebruikersoverleg zelfstandig gemaakt ten opzichte van de VVGG, werden er geen algemene vergaderingen meer gehouden en stelde de directeur van de VVGG met slechts twee leden van het Gebruikersoverleg statuten op voor de autonome VZW. Die benoemden voorzitter en ondervoorzitter en stuurden de statuten naar het Belgisch Staatsblad ter publicatie.

Naar de Ministers wordt een memorandum gestuurd dat zagezegd het resultaat zou zijn van een gedachtenwisseling tussen representatieve vertegenwoordigers van alle sectoren binnen de geestelijke gezondheidszorg. Het komt mij voor dat ernstig wordt afgeweken van de oorspronkelijke bedoeling bij de oprichting van het Vlaamse Gebruikersoverleg.

Graag had ik van de Minister vernomen of zij deze gang van zaken goedkeurt, dan wel of zij zinnens is te onderzoeken of maatregelen zich opdringen.

Antwoord

In 1988 werd bij het opstellen van de statuten van de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVGG), mede op vraag van de toenmalige Gemeenschapsminister van Volksgezondheid, ook in een vertegenwoordiging van de gebruikers in de algemene vergadering en in de raad van beheer voorzien.

In 1989 werden alle bekende zelfhulpgroepen van (ex-)psychiatrische patiënten uitgenodigd om toe te treden tot een feitelijke vereniging Gebruikersoverleg. In april 1991 werden uit de organisaties die hadden gereageerd op de uitnodiging 4 personen opgenomen in de algemene vergadering en 2 in de raad van beheer. Dit gebeurde in overeenstemming met de statuten van de vereniging en via een democratische procedure. Er werd overeengekomen dat de VVGG gedurende 2 jaar logistieke steun zou verlenen aan het Gebruikersoverleg. Vanaf september 1991 heeft het Gebruikersoverleg dan autonoom een aantal activiteiten georganiseerd zoals een persconferentie en een ontmoetingsdag voor de ex-patiënten. Er werden eveneens vertegenwoordigers

aangewezen om deel te nemen aan de werkgroepen van de Vlaamse Vereniging. Door verschillende waarnemers werd daarbij vastgesteld dat 1 lid van het Gebruikersoverleg zich steeds onconstructief opstelde en de normale vergadertechnische regels niet respecteerde.

Toen de vergadering van het Gebruikersoverleg met dit probleem werd geconfronteerd heeft zij daar wat overhaast op gereageerd door over te gaan tot de oprichting van een VZW die slechts uit een beperkt aantal leden bestond. De staf van de VVGG heeft er dan bij de stichtende leden op aangedrongen om de nieuwe vereniging uit te breiden naar andere zelfhulpgroepen van psychiatrische patiënten, om tot een zo representatief mogelijke organisatie te komen. Het staat ieder vrij om tot deze VZW toe te treden op voorwaarde dat hij :

- vertegenwoordiger is van een zelfhulpgroep ;
- de statutaire en huishoudelijke regels respecteert.

Op 22 april werd, naar aanleiding van een studiedag, een eerste poging gedaan om tot uitbreiding te komen. Er mag worden verwacht dat de organisatie van het Gebruikersoverleg een proces is dat 1 à 2 jaar zal nodig hebben om behoorlijk vorm te krijgen. In het algemeen wordt dit proces door de raad van beheer en de stafmedewerkers van de VVGG op een deskundige en democratische manier begeleid. De bedoeling moet zijn dat ook de kritische gebruiker zijn stem kan laten horen. Maar ook dan blijft het natuurlijk noodzakelijk dat elementaire huishoudelijke regels door iedereen worden gerespecteerd.

De verdere ontwikkelingen in deze materie worden door de inspectiedienst van de administratie Gezondheidszorg opgevolgd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
 EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 81
van 30 maart 1992
van mevrouw V. DUA

Jacht en vogelbescherming — Processen-verbaal

De dienst Waters en Bossen van AMINAL is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de reglementeringen inzake jacht en vogelbescherming.

Door het veelvuldig seponeren van de processen-verbaal zijn de verantwoordelijke ambtenaren sterk ontmoedigd. Tevens impliceert dit een ontkrachting van de bestaande reglementeringen.

In aansluiting bij vraag nummer 106 van 20 februari 1991 van de heer J. Cuyvers aan Minister T. Kelchtermans (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 10 van 18 maart 1991, blz. 467) kreeg ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel processen-verbaal inzake jacht en vogelbescherming werden door de bevoegde dienst opge maakt in 1991, uitgesplitst per houtvesterij ?
2. Hoeveel van deze processen-verbaal werden gese poneerd ?
3. Werden er contacten gelegd met de gerechtelijke instanties over het gevolg dat aan deze processen-verbaal gegeven wordt ?
4. Werden er contacten gelegd met de gerechtelijke instanties om het probleem van het hoge aandeel seponeringen te bespreken ?

Antwoord

1 en 2. Ik geef hierna een overzicht van de processen-verbaal jacht en vogelbescherming opgemaakt in 1991 per houtvesterij. Waar bekend werd het aantal geseponeerde processen-verbaal weergegeven tussen haakjes. Er moet worden opgemerkt dat voor het overgrote deel van de processen-verbaal nog geen uitspraak bekend is.

Houtvesterij	Jacht	Vogelbescherming
Leuven	11	5
Groenendaal	—	2
Gent	22(10)	23(—)
Brugge	10(—)	21(2)
Hasselt	5	8
Hechtel	—	—
Bree	7	1
Antwerpen	8(2)	17(1)
Turnhout	7(1)	7(—)

3. Bij het verzenden van de processen-verbaal naar de parketten wordt systematisch verzocht om het gevolg dat hieraan wordt verleend mee te delen. Aan dit verzoek wordt niet altijd voldaan.
4. Tot nu toe zijn er nog geen officiële gesprekken geweest met de gerechtelijke instanties over het probleem van de seponering. Ik ben mij nochtans bewust van de ernst van de problemen op dat vlak. Trouwens, precies om een antwoord te bieden aan die problemen staat er een uitvoerig hoofdstuk "Administratie en handhaving" in het regeerakkoord.

Ik wil er toch op wijzen dat het Vlaamse Gewest zelf niet kan optreden, binnen het kader van zijn bevoegdheden, om de knelpunten op het niveau van het gerechtelijk apparaat aan te pakken. Hiervoor zijn wij afhankelijk van de medewerking van de Minister van Justitie.

Van bijzonder belang voor de motivatie van de mensen die op het terrein betrokken zijn bij de controle op de naleving van de milieureglementering is dat zij de resultaten van hun werk merken. Daarom zal een betere uitwisseling van informatie tussen de administratie en het gerecht tot stand moeten komen.

Ook een terugkoppeling tussen het handhavingsbeleid en het vergunningsbeleid is noodzakelijk. De instanties die bevoegd zijn voor het verlenen van vergunningen moeten op de hoogte zijn van de resultaten van controles, vastgestelde overtredingen en opgelegde administratieve en strafrechtelijke sancties.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 62
van 20 maart 1992
van mevrouw V. DUA**

Bouwvergunning ontbossing — Voorafgaand advies van dienst Waters en Bossen

Overeenkomstig artikel 90 van het bosdecreet van 13 juni 1990 moet bij het toekennen van een bouwvergunning met het oog op een ontbossing vooraf advies van de dienst Waters en Bossen gevraagd worden.

Omtrent de procedure bestaat er enige onduidelijkheid. De buitendienst Stedebouw van de provincie Antwerpen weigert systematisch op eigen initiatief dit advies in te winnen. Nochtans is het juist de bedoeling van artikel 90 van het bosdecreet dat dit advies medebepalend is bij het formuleren van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar.

Daarnaast is er soms betwisting over de juiste interpretatie van het begrip bos, anders gezegd : in bepaalde concrete gevallen is er discussie of een bepaalde vegetatievorm al dan niet als bos beschouwd kan worden. Normalerweise kan men verwachten dat de dienst die in deze materie het best onderlegd is, in casu de dienst Waters en Bossen, uitsluitsel moet geven.

1. Wie moet het advies van de dienst Waters en Bossen aanvragen ? Moet dit gebeuren op initiatief van de dienst Stedebouw of op initiatief van het college van burgemeester en schepenen ? In welk stadium van het dossier moet dit advies aangevraagd worden ? Werden hieromtrent reeds richtlijnen gegeven aan de provinciale diensten en/of de gemeenten ?
2. Is een bouwvergunning tot ontbossing nietig indien deze vergunning werd toegekend zonder het voorafgaand advies van de dienst Waters en Bossen ?
3. Wie is bevoegd om te beoordelen of in een concreet geval de bepalingen van het bosdecreet van toepassing zijn, met andere woorden of een bepaalde vegetatievorm overeenstemt met de definitie gegeven in artikel 3 van het bosdecreet ?

Antwoord

1. Het bosdecreet bepaalt inderdaad dat ontbossing verboden is tenzij mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer.

Noch het bosdecreet noch de onderrichtingen ter zake geven aan de gemachtigde ambtenaar van stedenbouw de uitdrukkelijke opdracht het advies van de dienst Waters en Bossen in te winnen. Er bestaat voor de gemachtigde ambtenaar wel een aanbeveling van 28 januari 1991 om de personeelsleden van het Bosbeheer te raadplegen.

De gemachtigde ambtenaren van de buitendiensten van de provinciale directies van Stedenbouw geven in de regel echter geen vergunningen af, maar beperken zich tot het verstrekken van een stedenbouwkundig advies gericht aan het betrokken gemeentebestuur van de plaats waar de gronden gesitueerd zijn, daarbij voor ogen houdend de plannen van aanleg te laten eerbiedigen. Indien het advies van Waters en Bossen niet voorafgaandelijk ingewonnen werd door Ruimtelijke Ordening, behoort het initiatief aan de vergunning verlenende overheid, in casu de gemeente, om dit doen.

Op 2 april 1991 werd trouwens een ministerieel rondschriften gericht naar al de betrokken gemeentebesturen waarbij onder meer nog eens uitdrukkelijk de aandacht gevestigd werd op het in te winnen advies van het Bosbeheer.

2. Een vergunning die niet voldoet aan de wettelijke criteria kan binnen bepaalde perken bestreden worden voor de Raad van State.
3. De toepassing van de bosregeling op alle bossen behoort tot de opdrachten van het Bosbeheer behoudens andersluidende beslissing van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 68
van 24 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Ring rond Willebroek — Afwerking

Meer dan tien jaar geleden gingen deze werken van start en in totaal werd al meer dan één miljard frank in de ring geïnvesteerd. Toch ziet het er niet naar uit dat het bouwwerk in de loop van dit jaar voltooid wordt.

Dat is niet alleen een flinke streep door de rekening van veel Willebroekenaars, het uitstel zorgt ook voor enorme verkeersproblemen voor de ruim 100.000 automobilisten die iedere week gebruik maken van de brug over het zeekanaal.

1. Voor wanneer wordt de voltooiing van de Ring rond Willebroek precies gepland? Wordt de oorspronkelijke timing (ring klaar tegen zomer 1992) gerespecteerd? En wat is de oorzaak van de huidige vertraging?
2. Drie kwart van het bouwwerk zou thans klaar zijn.

Toch zou de verbinding tussen de ring en de gewestweg Mechelen-Dendermonde nog op zich laten wachten. Is hieromtrent al een beslissing genomen? Zo ja, welke?

3. Verschillende groeperingen dringen — in afwachting van de voltooiing van het kunstwerk — aan op een gedeeltelijke ingebruikname van de ring. Graag vernam ik het standpunt ter zake van de Minister.
4. De kosten voor de realisatie van het laatste stuk van de Willebroekse ring (brug over de spoorlijn Mechelen — Sint-Niklaas en de aansluiting op de Mechelsesteenweg) worden op 100 miljoen geschat. Hoeveel is op de begroting ingeschreven voor de realisatie van dit tracé?

Antwoord

1. Sinds het begin der werken aan de Ring rond Willebroek werden reeds herhaaldelijk streefdata vooropgesteld voor de voltooiing ervan. Gelet op de toenemende beperking der budgettaire middelen en afhankelijk van de prioriteit van andere investeringsprojecten, kan momenteel niet met zekerheid worden bepaald wanneer de N 16 zal worden voltooid en opengesteld voor het verkeer.
2. De werken zijn reeds uitgevoerd vanaf de A 12 tot aan de Blaasveldstraat (lengte 3000 m), en moeten nog worden aangevat bij het vak Blaasveldstraat — provincieweg N 16 Mechelen-Willebroek (lengte : 1800 m). In het totaal werden reeds 820 miljoen geïnvesteerd aan onteigeningen en werken.

Het tracé van het nog uit te voeren gedeelte werd reeds vastgelegd, maar komt slechts gedeeltelijk voor op het gewestplan Mechelen, dat nog in herziening gesteld moet worden. De voorbereiding hier toe is in uitvoering. De onteigeningen en de uitvoeringsplannen zijn klaar. Er moet enkel nog worden gewacht op de bouwvergunning.

3. Er werden reeds diverse mogelijkheden overwogen om tot een gedeeltelijke ingebruikname over te gaan. Het is echter gebleken dat de in dat geval in te schakelen gemeentewegen niet ontworpen zijn voor het te verwachten intense en zware verkeer. Aanpassing van die wegen is om structurele en/of financiële redenen niet haalbaar.
4. De kosten voor de verdere realisatie worden geschat op 170 miljoen en omvatten de brug over de spoorlijn 54, de wegenwerken tussen de Blaasveldstraat en de provinciebaan en de verdere afwerking (veiligheidsstootbanden, markeringen, enzovoort) over het hele tracé. Deze werken zullen worden opgenomen op het komende driejarenprogramma.

Vraag nr. 71
van 27 maart 1992
van de heer F. DEWINTER

Grote baan Antwerpen-Gent in Zwijndrecht — Problemen

Bewoners van de Stenenkruisstraat in Zwijndrecht, een

zijstraat van de grote baan van Antwerpen naar Gent, klagen dat het onmogelijk is om tijdens de spitsuren op deze grote baan te geraken. De blokkering van de Stenenkruisstraat zou te wijten zijn aan verkeerslichten die zich 50 meter verder op de hoofdweg bevinden.

Bovendien zou er op de grote baan aan grote snelheid worden gereden, zodat ook op andere ogenblikken het oversteken van deze weg een erg gevaarlijke onderneming is, vooral voor kinderen.

Hoe denkt de Minister tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de inwoners van de Stenenkruisstraat in Zwijndrecht ?

Wat denkt de Minister over plaatsing van verkeerslichten en/of het aanbrengen van een zebra-pad ter hoogte van de Stenenkruisstraat ?

Antwoord

Het plaatsen van een driekleurige lichtsignalisatie (kruispunt N 70/N 419) is niet realistisch.

Mijn diensten kunnen echter wel overgaan tot het aanleggen van een voetgangersoversteekplaats ter hoogte van de Stenenkruisstraat, na de overeenkomstige aanpassing van het plan V.8.321/5 dat tot nog toe op deze plaats als inrichtingsplan gold.

Vraag nr. 73
van 27 maart 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Vlaamse rechtsopvolger

Er bestaat reeds enige tijd onzekerheid over de toekomst van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

De nationale maatschappij moet verdeeld worden onder het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De nodige initiatieven in dit verband zijn lopende, zodat op korte termijn de opdeling een feit zal zijn.

Dit wil echter ook zeggen dat voor het Vlaamse landsdeelte dringend een rechtsopvolger opgericht moet worden.

Door de vorige Executieve werd reeds voorbereidend werk verricht en er werd gekozen voor een eigen Vlaamse NV Zeekanaal die de rechten en plichten van de nationale instelling zou overnemen. Zulke oplossing draagt de goedkeuring weg van al de kanaalgemeenten, die trouwens ook in de nieuwe maatschappij opgenomen wensen te worden.

Dit is zonder twijfel een gunstige evolutie die een directe band tussen de gewestinstelling en de bevolking waarborgt. In het verleden heeft de nauwe betrokkenheid van de NV Zeekanaal en Haveninrichting van Brussel altijd voor een optimale samenwerking met de gemeenten gezorgd.

Het is daarom dat wij er blijven voor pleiten dat voor het Vlaamse Gewest een nieuwe maatschappij opgericht wordt die de bijzondere situatie die langs het

kanaal gegroeid is, respecteert en de uitdrukking is van de vaste wil die hier aanwezig is om tussen Gewest en gemeenten tot een vruchtbare samenwerking te komen.

Graag had ik vernomen welk standpunt de Gemeenschapsminister in deze zaak inneemt.

Antwoord

De wijze waarop de rechtsopvolging van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel moet gebeuren is nog in onderzoek.

Het is echter duidelijk dat wegens het in vereffening gaan van de huidige maatschappij een rechtsopvolger voor het Vlaamse Gewest op korte termijn tot stand moet komen om de gewestelijke bevoegdheden over het kanaal Brussel-Rupel ten volle te kunnen uitoefenen. Wat betreft de vorm en het statuut van deze rechtsopvolger is nog geen definitieve keuze gemaakt. Bij het uitwerken van een definitief voorstel zal er rekening gehouden worden met de wens van de kanaalgemeenten om actief betrokken te blijven in het beheer en exploitatie van het kanaal en de aanhorigheden.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 1
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

MIVB — Franstalige haltebenaming

De halteborden die onlangs werden geplaatst op de nieuwe bushokjes van MIVB-lijn 30 buiten de Brusselse agglomeratie geven voorrang aan de Franstalige haltebenaming.

Heeft de Minister stappen gezet om daarmee komaf te maken ?

Antwoord

Met betrekking tot de aanduidingen op de halteborden van de MIVB deel ik het lid mee dat er geen probleem kan bestaan in verband met de voorrang die aan ene of andere landstaal zou verleend worden op de halteborden vermits elke paal uitgerust is met twee eentalige borden, zowel in de Brusselse agglomeratie als in de gemeenten met faciliteiten.

Vraag nr. 13
van 5 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Villa Le Coeur Volant in De Haan — Bescherming

In de kustgemeente De Haan wordt de merkwaardigste

villa van het dorp, Le Coeur Volant, met sloping bedreigd. In 1925 in Normandische stijl gebouwd is de Coeur een uitzonderlijk voorbeeld van de typische kustarchitectuur uit de periode van het zich ontwikkelende toerisme. Bovendien heeft de Coeur ook een historische betekenis voor De Haan. Het was het eerste sterrenrestaurant van België. Beroemde acteurs, artiesten, politici en wetenschappers, waaronder James Ensor en Albert Einstein, zaten er samen aan tafel en genoten er van de exclusieve spijzen.

'De nieuwe eigenaar wil de Coeur slopen en diende daartoe een sloop- en bouwaanvraag in bij het gemeentebestuur.

Tegen die plannen rees massaal protest van de bevolking van De Haan. Meer dan 1.850 mensen hebben een petitie ondertekend om het aloude concessiegebied tussen tram en strand, waarin de Coeur gelegen is, te beschermen en ook het betrokken BPA te herzien. Aan honderden vensters hangen affiches met de veelbetekenende boodschap : SOS De Haanconcessie.

Het gemeentebestuur van De Haan biedt gehoor aan de volkswil. Zo besloot de gemeenteraad in februari 1992 unaniem bij de administratie van de Minister een aanvraag in te dienen om heel de concessie, met dus ook de Coeur, als dorpsgezicht te beschermen.

Er kan niet genoeg benadrukt worden dat de bescherming van de concessie, en minstens van de Coeur, tot de morele plicht van de overheid behoort. Afbraak van het gebouw staat gelijk met moord op een uitzonderlijk stuk bouwkundig erfgoed en vermindering van een nog gaaf en authentiek villadomein.

De (voorlopige) bescherming dringt zich zeer snel op. Er moet immers over gewaakt worden dat dit gebeurt binnen de wettelijk bepaalde termijn waarin de gemachtigde ambtenaar van Stedebouw al dan niet een slopingsvergunning verleent na het al genomen ongunstig advies van het schepencollege.

1. Gaat de Minister over tot de dringende voorlopige bescherming van Le Coeur Volant in De Haan ? Welke initiatieven neemt hij daartoe ?
2. Beschermt de Minister het volledige aloude concessiegebied als dorpsgezicht ? Welke procedure volgt hij daartoe ?

Antwoord

Op 17 maart 1992 heb ik de volledige concessie in De Haan op het voorontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten geplaatst. Het gebouw Le Coeur Volant ligt binnen de afbakening van het voor bescherming vatbare dorpsgezicht. De beschermingsprocedure is geregeld door het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten.

Vraag nr. 17
van 23 maart 1992
van de heer J. VALKENIERS

Orgel Abdij van 't Park (Heverlee) — Restauratie

De Abdij van 't Park, Abdijdreef 7, 3001 Heverlee,

beschikt over een orgel dat in 1853 gebouwd werd door de Franse orgelbouwer Merklin-Schütze wiens werken internationaal hoog aangeschreven staan.

Door ouderdom en door een brand in 1985 bevindt het orgel van 't Park zich in een precare toestand. Draagt de Minister bij tot het herstel van dit kunstwerk waarvoor de kosten geraamd zijn op minstens 10 miljoen frank ?

Antwoord

Vermits de Abdij van 't Park te Heverlee krachtens het koninklijk besluit van 8 maart 1940 een beschermd monument is, komt het historisch Merklin-orgel dat in dit globale beschermingsbesluit vervat is, in principe in aanmerking voor een subsidie van het Vlaamse Gewest. Hiertoe is echter nog geen restauratiedossier met subsidieaanvraag bij het bestuur Monumenten en Landschappen ingeleid. Er zijn hieromtrent wel besprekingen aangevat tussen de abdij van 't Park en mijn diensten.

Vraag nr. 18
van 25 maart 1992
van de heer H. BROUNS

Voorlopige bescherming Vijverbroek in Kessenich — Stand van zaken

Met een schrijven van 18 november 1991 liet de toenmalige Minister L. Waltniel ons weten dat hij op die dag de voorlopige bescherming als landschap van het Vijverbroek te Kinrooi-Kessenich had ondertekend. Inmiddels heeft het Bestuur voor Monumenten en Landschappen de procedure gestart.

1. Wat is de juiste stand van zaken voor dit dossier ?
2. Wat moet er in deze zaak procedureel nog afgehandeld worden ?
3. Wanneer zal dit dossier afgehandeld zijn ?

Antwoord

Op 22 januari 1992 werd de beslissing tot voorlopige bescherming als landschap aan de eigenaars betekend. Voor één perceel wordt evenwel nog steeds gewacht op de juiste eigendomstoestand zoals gekend bij de Registratie en Domeinen.

Van zodra ook de eigenaars van dit perceel gekend zijn en hun eventuele bezwaren hebben kenbaar gemaakt, kan het dossier beëindigd onderzoek worden opgesteld. Na het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaamse Gewest en na inzage in het dossier, zal ik een beslissing met betrekking tot de mogelijke definitieve bescherming treffen.

Vraag nr. 19
van 30 maart 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Wachhuisjes

Op de Franklin Rooseveltplaats in Antwerpen is er een gezellig en afgesloten wachthuis voor de reizigers. Zo'n huisjes zouden er op meer plaatsen moeten zijn.

Dat in Antwerpen zou echter vroeger moeten worden geopend. Op het moment dat een chauffeur de huisjes openmaakt, staan er altijd al mensen (in de kou) te wachten.

Kan De Lijn bijvoorbeeld niet aan de Antwerpse politie vragen de huisjes vroeger open te doen ?

Antwoord

De wachtzaal op de Franklin Rooseveltplaats Zuid wordt geopend om 5.00 uur (aankomst eerste bus op lijn 50). Het eerste vertrek situeert zich daar om 5.15 uur.

De wachtzaal op de Fr. Rooseveltplaats Noord wordt net voor 05.05 uur geopend door de chauffeur die nadien het vertrek van 05.05 uur moet verzorgen . . .

Behalve deze beide wachtzalen bevindt er zich praktisch op elk perron een schuulhuisje.

Bij de indienstneming van het premetrovak CS — Sportpaleis (richting Merksem) wordt overwogen in een versterkte bewaking van de ondergrondse te voorzien. In dit kader kan bekeken worden of de wachtzalen vroeger geopend kunnen worden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 13
van 20 maart 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie

Via persberichten verneem ik dat de Voerense schepen H. Broers de Minister in een brief heeft gevraagd iets te ondernemen tegen een onwettelijke advertentie van het OCMW van Voeren.

Welke maatregelen heeft de Minister ter zake genomen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, die belast is met het toezicht op het gebruik van de talen voor bestuurszaken in de taalgrensgemeenten.

Vraag nr. 16
van 31 maart 1992
van de heer H. COVELIERS

OCMW's — Terugvordering van lasten en kosten bij onderhoudsplichtigen

De terugvordering van lasten en kosten bij onderhoudsplichtigen door de OCMW's steunt op een aantal koninklijke besluiten (31 december 1983, 9 mei 1984, 8 februari 1985 en 2 april 1987). Hoewel deze koninklijke besluiten bedoeld waren om éénvormigheid en billijkheid in terugvordering te bewerkstelligen, blijkt een zeer verschillende interpretatie ervan te bestaan. Dit komt onder meer naar voren in een recent onderzoek in de provincie Antwerpen van de ombudsdienst van de VZW Senioren-in-beweging.

Zo blijkt uit dit onderzoek dat er OCMW's zijn die geen rekening houden met :

1. het vrijgestelde bedrag om tot het basisbedrag te komen van de onderhoudsplicht (koninklijk besluit van 9 mei 1984 gewijzigd door het koninklijk besluit van 8 februari 1985) ;
2. beperkingen tot het kindsdeel bij een maximale terugvordering ;
3. reële bestaande lasten die onderhoudsplichtigen te dragen hebben ;
4. het voor beslag vrijgestelde bedrag zoals bepaald in artikel 1409 en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek ;
5. het aan de rusthuisbewoner toekomende zakgeld.

In bijlage vindt de Minister een samenvattende tabel waaruit blijkt hoever deze interpretaties van de desbetreffende koninklijke besluiten dikwijls uit elkaar liggen. Verschillen in terugvorderingsbedragen kunnen ontstaan in een verhouding van 1 tot 10. Doorgaans worden er diverse "eigen" schalen gebruikt.

Het hoeft geen betoog dat de verschillende koninklijke besluiten enerzijds een billijker spreiding van de financiële lasten van de dienstverlening tussen de overheid en de naastbestaanden van de hulpgenietenden en anderzijds een grotere eenvormigheid tussen de OCMW's als grondslag hadden.

Evenzeer is het essentieel dat in gevallen van verdergezette hulp, waarvoor terecht verhaal verplicht is, er een gesprek plaatsvindt tussen sociaal werker en cliënt. Daarvoor kunnen dan redelijke schalen gebaseerd op de wettelijke beslissingen worden gehanteerd als hulpmiddel.

1. In hoeverre geeft de Minister onderrichtingen aan de OCMW's opdat de normen inzake het basisbedrag per 1 januari 1991, van 459.477 frank vermeerderd met 80.408 frank per persoon ten laste voor plaatsingskosten en 574.346 frank vermeerderd met 80.408 frank per persoon ten laste voor het bestaansminimum, toegepast zouden worden ?
2. In hoeverre moet het opleggen van een eenvormige schaal overwogen worden waarop de OCMW's terugvorderingen baseren ?

3. In hoeverre kunnen de reële bestaande lasten van de onderhoudsplichtigen, zoals reële kosten van gezondheidszorgen, studiekosten, betaalde hulp in bepaalde omstandigheden, zware huishuur, aflossing van lasten, schulden die geen gevolg zijn van weelde of onbezonnen gedrag (opsomming opgenomen in het verslag aan de Koning bij voornoemde koninklijke besluiten 244 van 31 december 1983 en van 9 mei 1984) vervangen worden door een forfaitaire aftrek van onkosten ?
5. In hoeverre geldt het voor beslag vrijgestelde bedrag, zoals bepaald in artikel 1409 en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek, voor terugvordering van lasten en kosten inzake verhaalplicht tegenover OCMW's ?

Antwoord

1. Door de Staatssecretaris voor Maatschappelijke Emancipatie werd nog op 23 december 1991 een rondschriven aan de provinciegouverneurs gericht waarin de bedragen vermeld in artikel 14 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 9 mei 1984 tot uitvoering van artikel 13 tweede lid punt 1 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum en artikel 100 bis paragraaf 1 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 februari 1985 en 8 april 1987, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van hetzelfde besluit vanaf 1 januari 1992 respectievelijk zijn vastgesteld op : 478.040 frank en 83.656 frank voor de hospitalisatie- en verblijfkosten, 597.550 frank en 83.656 frank voor de kosten van bestaansminimum of maatschappelijke dienstverlening.

De heren gouverneurs werden verzocht deze omzendbrief onverwijld in het Bestuursmemoriaal bekend te maken.

2. en 3. De huidige regeling stoelt op een streven naar meer uniformiteit en rechtszekerheid zonder dat de autonomie van de OCMW's wezenlijk wordt aangetast (zie het antwoord op de vraag nummer 50 van de heer Breyne van 24 maart 1989 in : Parlementaire vragen en antwoorden, Kamer, nr. 58, blz. 4629-4630).

Daarnaast moet worden benadrukt dat bij het nemen van de individuele beslissingen tot terugvordering, de raad voor maatschappelijk welzijn de regels van de billijkheid in acht moet nemen. Dit wordt expliciet gesteld in het verslag aan de Koning bij voornoemd koninklijk besluit van 9 mei 1984. Dit betekent onder meer dat er rekening moet worden gehouden met de reële lasten van de onderhoudsplichtigen en met alle feitelijke elementen van de zaak.

Het kan ook voorkomen dat, vanuit een algemeen solidariteits- en rechtvaardigheidsbeginsel, de raad voor maatschappelijk welzijn algemene terugvorderingsschalen opstelt die deze regels van billijkheid zelf moeten insluiten. Het moet dan vanzelfsprekend nog mogelijk zijn om in uitzonderlijke individuele omstan-

digheden hiervan af te wijken. Een eventuele verstrakking van de opgelegde normen behoort niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen.

4. De vordering van het OCMW tegen de onderhoudsplichtigen is geen vordering die het centrum namens de onderhoudsgerechtigde uitoefent maar is gebaseerd op een aan het OCMW eigen recht. De uitvoerbaarheid van het verhaal van het OCMW wordt dus wel degelijk beperkt door de grenzen gesteld in de artikelen 1409 en 1410 van het Gerechtelijk Wetboek.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 66
van 24 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Monumenten aan Scheldeoevers (Bornem en St.-Amands) — Renovatie

Twee unieke monumenten aan de boorden van de Schelde, het Sas in Bornem en de grafombe van Emile Verhaeren in Sint-Amands, raken in verval.

Het Sas in Bornem-Weert, het oudste waterbouwkundig monument in ons land (1592), is dringend aan een grondige restauratie toe. Bovendien moet er zo snel mogelijk een oplossing uitgedokterd worden voor de noodzaak die in 1981 tegen de sasdeuren werd geplaatst. De vrees dat de grondmassa de duurzaamheid van de sasdeuren zal aantasten is immers reëel. Toch vertoont de huidige eigenaar, de Dienst der Zeeschelde, niet veel bereidheid om aan dit beschermde monument de dringend nodige restauratiewerken uit te voeren.

Het grafmonument van dichter Emile Verhaeren aan de Scheldeoever in Sint-Amands is al jaren aan het vervallen. Nu dreigt er zelfs acuut instortingsgevaar. De betonnen constructie vertoont grote gaten en scheuren en het Scheldewater loopt bij elk hoogtij de onderbouw binnen. De vrees is dan ook groot dat het hele complex weldra zal instorten. Een bijkomend probleem is dat het vuile Scheldewater dat bijna dagelijks de omgeving van het graf overspoelt, het met allerlei rotzooi bedekt. Bovendien zijn ook de zitbanken aan het grafmonument stuk en dus dringend aan herstel toe.

Het huidige verval steekt schril af bij de landschappelijke waarde van deze grafombe. Dichter Emile Verhaeren ligt begraven op een unieke plaats aan de boorden van de Schelde, aangeduid door de beroemde architect Henri van de Velde.

Hierbij moet nog opgemerkt worden dat het Verhaeren-monument tot vandaag niet wettelijk beschermd is. Het monument is wel eigendom van de Vlaamse Gemeenschap, vermits het in 1927 werd opgericht door de Dienst der Zeeschelde en het toen nog nationale Ministerie van Openbare Werken.

Graag vernam ik van de Minister welke maatregelen hij neemt om deze twee Scheldemonumenten van verder verval te redden en welke uitvoeringstermijn vastgesteld is voor de eventueel geplande renovatiewerken.

Vraag nr. 69
van 24 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Ruisbroek — Spoorwegbrug

De Vlaamse Regering zou dit jaar meer dan 200 miljoen reserveren voor het financieren van een nieuwe spoorwegbrug over het zeekanaal in Ruisbroek. Zo werd eind vorig jaar beslist.

Hiermee zou eindelijk een einde komen aan een dertien jaar oude situatie waarbij de oude brug "tijdelijk" werd weggenomen om renovatiewerken aan het zeekanaal mogelijk te maken.

Niet onbelangrijk hierbij is het financiële aspect. De spoorwegen zegden toe de werken gedeeltelijk te financieren. De Vlaamse Executieve zou in de begroting 1992 maximale fondsen inschrijven opdat de werken grotendeels nog in de loop van dit jaar zouden kunnen worden uitgevoerd.

Graag vernam ik van de Minister :

1. of de spoorwegen reeds een bepaald bedrag hebben toegezegd en zo ja, hoeveel ;
2. welk bedrag in de begroting van de Vlaamse Regering werd ingeschreven voor de uitvoering van deze werken ;
3. welke uitvoeringstermijn vastgesteld is voor de geplande werken.

Vraag nr. 70
van 26 maart 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Omlegging provinciebaan Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertem-centrum — Bekrachtiging gewestplanwijziging

In oktober 1988 werd van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu een schrijven ontvangen waarbij het principe van een omleidingsweg werd aanvaard mits aanpassing van het tracé en de weginrichting.

Kan de Minister mij mededelen wanneer de wijziging aan het gewestplan, die reeds principieel in 1988 voor deze omlegging is aanvaard, bij wet of ministerieel besluit wordt bekrachtigd ?

Vraag nr. 72
van 27 maart 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Sluis van Hingene — Afwerking

Ik verneem dat de firma ABT die betrokken is bij de realisatie van de sluis van Hingene, in staat van faillissement zou zijn waardoor de afwerking van het lot elektriciteit, waarvoor nog amper twee maand nodig zou zijn, vermoedelijk in het gedrang komt.

Graag vernam ik van de Minister welke invloed dit faillissement heeft op de afwerking van het lot elektriciteit, zowel wat de timing betreft als de financiële weerslag van het toevertrouwen van de afwerking aan een andere firma.

Vraag nr. 74
van 27 maart 1992
van de heer J. SLEECKX

N 14 en N 124 — Aanleg fietspaden

Na verscheidene acties op initiatief van het plaatselijke Fietspaden Nu-comité werd in 1990 van het kabinet Sauwens verkregen dat er dringend werk zou worden gemaakt van de aanleg van fietspaden langs de N 14 Hoogstraten-Rijkevorsel en de N 124 Hoogstraten-Merksplas-Turnhout. De onteigeningen werden reeds grotendeels doorgevoerd en nog dit jaar zou worden gestart met de aanbestedingen.

Uit een informeel overleg blijkt nu dat de dienst Openbare Werken wel prioriteit blijft verlenen aan een tweezijdige, symmetrische onteigening en aanleg van fietspaden langs de N 14 en N 124, maar dat de uitvoering van de werkzaamheden niet werd opgenomen in de begroting van het huidige kabinet.

Nochtans blijkt uit recente tellingen op de N 14 en de N 124 dat vooral het aandeel van het vrachtvervoer enorm is toegenomen. Met de huidige verkeersstroom van ruim 7.000 voertuigen per dag wordt de situatie onhoudbaar voor de veiligheid van de ongeveer 5.000 kinderen die dagelijks per fiets gebruik maken van vermelde routes van en naar de scholencentra Hoogstraten en Turnhout.

De vraag is dan ook wanneer er met de aanleg van deze fietspaden wordt begonnen.

Vraag nr. 77
van 31 maart 1992
van de heer H. BROUNS

Dienst Ruimtelijke Ordening provincie Limburg — Gebrekkige personeelsbezetting

Sinds enige tijd heeft de dienst Ruimtelijke Ordening van de provincie Limburg met een ernstig personeelstekort te kampen. Geschikt personeel in niveau 1 is het meest dringende probleem. Door gebrek aan geschikt personeel loopt de dossierafhandeling grote vertraging op.

Door het overlijden van twee architecten en door de

bevordering van één architect blijft er in feite geen enkele architect over die betrokken kan worden bij de dossierafhandeling. Binnen de personeelsformatie zijn er nog 3 plaatsen van niveau 1 open en een plaats van niveau 2. Hiervoor komen in aanmerking : 2 architecten, 1 ingenieur-architect, 1 landschapsarchitect.

Ook voor dactylografie is er een probleem : binnenkort zal er nog slechts één deeltijdse dactylo beschikbaar zijn voor tikwerk. De plaatsen in de personeelsformatie zijn nu vooral opgevuld door klerken waarvan slechts enkele nuttig kunnen worden ingeschakeld voor de dienst.

1. Hoe kan dat personeelstekort zo snel mogelijk worden weggewerkt ?
2. Welke stappen zet de Minister om aan de onderbezetting van de dienst Ruimtelijke Ordening van de provincie Limburg een einde te maken ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 20
van 30 maart 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Openbaar vervoer — Aansluiting bus op trein

Een openbaar-vervoergebruiker meldt me dat de busaansluiting op de trein voor de verbinding Antwerpen-Scherpenheuvel zeer slecht is. In Aarschot vertrekt de bus 4 minuten voor het tijdstip van aankomst van de trein uit Antwerpen. In Diest is dat 3 minuten vroeger. Telkens betekent dit bijna 1 uur oponthoud.

Kan dit niet beter worden geregeld ? Waarom niet ?

Vraag nr. 24
van 21 april 1992
van de heer W. VERREYCKEN

De Lijn — Productie vrij-verkeerskaart door Franse firma

Door een gepensioneerde werd mijn aandacht gevestigd op de vrij-verkeerskaart (type bankkaart), ter beschikking gesteld door De Lijn.

Hij verbaasde zich erover dat de bewuste kaarten blijkbaar vervaardigd worden door de firma Traptinex-France, en ik deel in zijn verbazing.

1. Bestaat er geen Vlaams bedrijf dat voor het vervaardigen van dergelijke kaarten in aanmerking komt ?
2. Werd een openbare of een onderhandse aanbesteding gehanteerd voor toewijzing van deze opdracht ?
3. Welk bedrag is met deze opdracht gemoeid ?

4. Werden nog andere opdrachten aan Traptinex toevertrouwd, en voor welke bedragen ?

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 24 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Oostende — Steun van kansarmoedefonds

Bij decreet van 31 juli 1990 werden de gemeenten aangeduid die in '91 en '92 een kapitaal vanwege het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen zouden ontvangen. De gemeenten/OCMW's die in aanmerking kwamen waren Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Wilbroek.

Het gemeentebestuur en de OCMW-raad van Oostende betreurde terecht niet op de lijst te staan.

Naar verluidt zouden er nu nieuwe aanzienlijke middelen in de bestrijding van de kansarmoede worden geïnvesteerd, maar Oostende zou eens te meer uit de boot vallen.

Er zijn nochtans veel sociaal-economische factoren die pleiten om Oostende logischerwijze in die lijst op te nemen.

1. Recente studies van de GOM en het WES hebben aangetoond dat de economische toestand van Oostende hoogst zorgwekkend is.
2. Het gemiddeld belastbaar inkomen van het arrondissement Oostende bedroeg in '89 631.400 frank tegenover het Westvlaams gemiddelde van 660.900 frank, het Vlaamse gemiddelde van 700.100 frank en het Belgische gemiddelde van 690.600 frank. Het arrondissement Oostende stond daarmee op de beklagenswaardige twintigste plaats op 22 Vlaamse arrondissementen.
3. Het Oostendse OCMW staat met zijn aantal bestaansminimumtrekkers sinds jaar en dag bij de top 5 in Vlaanderen. Op dit moment zijn er doorlopend 750 dergelijke dossiers. Wekelijks moeten er ongeveer 15 nieuwe aanvragen behandeld worden, ruim 20 procent van de nieuwe aanvragen komen van mensen die nog maar kort in Oostende wonen, met andere woorden, ook Oostende draagt de last van haar "kust aantrekkelijkheid".
4. Het hoge aantal echtscheidingen en de hoge graad van jeugdcriminaliteit betekenen bijkomende lasten voor gemeentebestuur en OCMW. Hetzelfde geldt voor de verpauperde toestand van het woningenbestand.

Om al die redenen lijkt het duidelijk dat Oostende

deze keer wel in aanmerking zou moeten komen om ingeschreven te worden op de lijst van gemeenten die zullen genieten van nieuwe middelen ter bestrijding van de kansarmoede.

Welke beslissing neemt de Minister ter zake ? Hoe verdedigt zij haar beslissing ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 14
van 24 maart 1992
van de heer M. CAPOEN

Oostende — Steun van kansarmoedefonds

Bij decreet van 31 juli 1990 werden de gemeenten aangeduid die in '91 en '92 een kapitaal vanwege het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen zouden ontvangen. De gemeenten/OCMW's die in aanmerking kwamen waren Antwerpen, Beringen, Genk, Gent, Hamme, Hasselt, Leuven, Lier, Lokeren, Maasmechelen, Mechelen, Sint-Niklaas, Temse, Vilvoorde en Wilbroek.

Het gemeentebestuur en de OCMW-raad van Oostende betreurde terecht niet op de lijst te staan.

Naar verluidt zouden er nu nieuwe aanzienlijke middelen in de bestrijding van de kansarmoede worden geïnvesteerd, maar Oostende zou eens te meer uit de boot vallen.

Er zijn nochtans veel sociaal-economische factoren die pleiten om Oostende logischerwijze in die lijst op te nemen.

1. Recente studies van de GOM en het WES hebben aangetoond dat de economische toestand van Oostende hoogst zorgwekkend is.
2. Het gemiddeld belastbaar inkomen van het arrondissement Oostende bedroeg in '89 631.400 frank tegenover het Westvlaams gemiddelde van 660.900 frank, het Vlaamse gemiddelde van 700.100 frank en het Belgische gemiddelde van 690.600 frank. Het arrondissement Oostende stond daarmee op de beklagenswaardige twintigste plaats op 22 Vlaamse arrondissementen.
3. Het Oostendse OCMW staat met zijn aantal bestaansminimumtrekkers sinds jaar en dag bij de top 5 in Vlaanderen. Op dit moment zijn er doorlopend 750 dergelijke dossiers. Wekelijks moeten er ongeveer 15 nieuwe aanvragen behandeld worden, ruim 20 procent van de nieuwe aanvragen komen van mensen die nog maar kort in Oostende wonen, met andere woorden, ook Oostende draagt de last van haar "kust aantrekkelijkheid".
4. Het hoge aantal echtscheidingen en de hoge graad van jeugdcriminaliteit betekenen bijkomende lasten voor gemeentebestuur en OCMW. Hetzelfde geldt voor de verpauperde toestand van het woningenbestand.

Om al die redenen lijkt het duidelijk dat Oostende deze keer wel in aanmerking zou moeten komen om ingeschreven te worden op de lijst van gemeenten die zullen genieten van nieuwe middelen ter bestrijding van de kansarmoede.

Welke beslissing neemt de Minister ter zake ? Hoe verdedigt zij haar beslissing ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
11	08.04.1992	W. Verreycken	<i>Delacre Vilvoorde — Eventuele investeringen van de Vlaamse Gemeenschap</i>	161
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
81	30.03.1992	V. Dua	<i>Jacht- en vogelbescherming — Processen-verbaal</i>	184
82	31.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Vervuiling Demerbekken — Inbreuken op milieuwetgeving</i>	161
83	01.04.1992	H. De Croo	<i>Mestheffing — Inning via de CERA</i>	161
84	02.04.1992	P. Van Grembergen	<i>Moerasbiotopen — Vellen van populieren</i>	162
85	03.04. 1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Vervoer van gevaarlijke stoffen — Ongeval vrachtwagen met loodcarbonaat</i>	162
86	08.04. 1992	H. Brouns	<i>Pilootlandinrichtingsproject Noord-Oost-Limburg — Inspraak gemeentebesturen</i>	163
87	08.04. 1992	J. Van Eetvelt	<i>Vlaams Reglement betreffende Milieuvergunningen — Belasting op zangvogels</i>	164
88	08.04.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>VLAREM — Houden van bijen</i>	164
89	09.04.1992	G. Vanleenhove	<i>Sociale huisvesting — Voortzetting budgettaire inspanningen</i>	164
90	09.04.1992	W. Cortois	<i>Oppervlaktewateren — Milieuheffing gekoppeld aan waterverbruik</i>	165
91	09.04.1992	E. De Groot	<i>Herald of Free Enterprise — Verwerking giftig afval</i>	166
96	10.04.1992	J. Geysels	<i>Remo-stort — Vervoer van afvalgrond</i>	167
97	10.04.1992	V. Dua	<i>Verbranden van afvalstoffen — Bedrijven met eigen verbrandingsovens</i>	167
98	10.04.1992	J. Geysels	<i>Gemeente Westerlo — Verwijdering assen in wegverharding</i>	168
101	10.04.1992	L. Barbé	<i>Geitebos in Geraardsbergen — Kappingen</i>	168
102	10.04.1992	V. Dua	<i>Toename aantal versleten autobanden — Recyclage</i>	169
103	10.04.1992	J. Ulburghs	<i>Ontgrinding in Kinrooi — Exploitatievergunning</i>	170
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
62	20.03. -992	V. Dua	<i>Bouwvergunning ontbossing — Voorafgaand advies van dienst Waters en Bossen</i>	185

66	0	24.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Monumenten aan Scheldeoeveren (Bornem en St.-Amands) — Renovatie</i>	190
67		24.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Zeekanaal Antwerpen-Brussel — Industriegebieden</i>	170
68		24.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Ring rond Willebroek — Afwerking</i>	186
69	0	24.03.1992	J. Van Eetvelt	<i>Ruisbroek — Spoorwegbrug</i>	191
70	0	26.03.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Omlegging provinciebaan Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertencentrum — Bekrachtiging gewestplanwijziging</i>	191
71		27.03.1992	F. Dewinter	<i>Grote baan Antwerpen-Gent in Zwijndrecht — Problemen</i>	186
72	0	27.03.1992	L. Maximus	<i>Sluis van Hingene — Afwerking</i>	191
73		27.03.1992	L. Maximus	<i>NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Vlaamse rechtsopvolger</i>	187
74	0	27.03.1992	J. Sleenckx	<i>N 14 en N 124 — Aanleg fietspaden</i>	191
77	0	31.03.1992	H. Brouns	<i>Dienst Ruimtelijke Ordening provincie Limburg — Gebrekkige personeelsbezetting</i>	191
78		02.04.1992	M. Didden	<i>Bouw Vlaams administratief centrum in Limburg — Stand van zaken</i>	171
82		10.04.1992	J. Ulburghs	<i>Limburg — ERC-dossier</i>	171

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

19		01.04.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Invloed van televisie kijken op jongeren — Onderzoek van Universiteit Gent</i>	172
20		01.04.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cultureel centrum De kam in Wezembeek-Oppem — Opening</i>	173
21		01.04.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Etnocentrisme — Uitspraak van de Minister</i>	173
22		08.04.1992	W. Verreycken	<i>Culturele verenigingen in Voeren — Vlaamse muziekacademie</i>	174
23		10.04.1992	J. Van Eetvelt	<i>Films in culturele centra — Monopolievorming van filmverdelerszaaluitbaters</i>	174

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

30		30.03.1992	J. Tavernier	<i>Uitbetaling pensioenen onderwijzend personeel — Achterstand dossiers</i>	175
31		01.04.1992	M. Capoen	<i>Basiseducatie Westhoek — Onvolledige uitvoering decreet</i>	176
32		02.04.1992	E. Flamant	<i>Hoger kunstonderwijs — Gelijkwaardigheid diploma's binnenhuisarchitectuur</i>	177
33		02.04.1992	J. Tavernier	<i>Nieuwe basisscholen — Toewijzing werkingskredieten</i>	177
34		02.04.1992	R. Van Hooland	<i>Universiteiten — Overgangsregeling nieuwe academische graden</i>	178
35		03.04.1992	L. Appeltans	<i>Toekenning studietoelagen — Kadastraal inkomen als basis</i>	178
36		09.04.1992	K. Van Overmeire	<i>0. Decrolyschool in Ronse — Overtreding taalwetgeving</i>	179
37		09.04.1992	F. Ghesquière	<i>Onderwijs — Herziening prestatiestelsel</i>	180

38	09.04.1992	F. Ghesquière	Stedelijk onderwijs te Oostende — Overheveling naar ARGO	180
39	09.04.1992	R. Van Hooland	Ambtenaren en politici — Verdediging van de faam	181
50	30.04.1992	F. Dewinter	Huisvesting Vlaamse ambtenaren in Brussel — Bestemming gronden ILOT 6.5	181

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

1	06.02.1992	L. Van Nieuwen- huysen	MIVB — Franstalige haltebenaming	187	
13	05.03.1992	M. Capoen	Villa Le Cœur Volant in De Haan — Bescherming	187	
17	23.03.1992	J. Valkeniers	Orgel Abdij van 't Park (Heverlee) — Restauratie	188	
18	25.03.1992	H. Brouns	Voorlopige bescherming Vijverbroek in Kessenich — Stand van zaken	188	
19	30.03.1992	H. Van Diende- ren	De Lijn — Wachthuisjes	189	
20	0	30.03.1992	H. Van Diende- ren	Openbaar vervoer - Aansluiting bus op trein	192
21	30.03.1992	H. Van Diende- ren	De Lijn — Boetes fout-parkeren	181	
22	02.04.1992	M. Capoen	Koekelare — Aanleg sportvliegveld	182	
24	o	21.04.1992	W. Verreycken	De Lijn — Productie vrij-verkeerskaart door Franse firma	192
25	22.04.1992	L. Van Nieuwen- huysen	Buitenlandse handel — Leningsaanvragen voor prospectie-inspanningen	182	

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

8	o	24.03.1992	M. Capoen	Oostende — Steun van kansarmoedefonds	192
10		08.04.1992	M. Vogels	VDAB-beroepsopleiding — Nieuw loonsysteem	182

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

13		20.03.1992	L. Van Nieuwen- huysen	OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie	189
14	0	24.03.1992	M. Capoen	Oostende — Steun van kansarmoedefonds	193
15		30.03.1992	R. Van Walle- ghem	Heropvoedingstehuizen — Gegevens	183
16		31.03.1992	H. Coveliers	OCMWs — Terugvordering van lasten en kosten bij onderhouds- plichtigen	189
17		02.04.1992	J. Valkeniers	Geestelijke gezondheidszorg — Gebruikersoverleg	184